

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2019/2034 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2019

privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) O supraveghere prudențială solidă face parte integrantă din condițiile de reglementare în care instituțiile financiare furnizează servicii în interiorul Uniunii. Firmele de investiții intră, împreună cu instituțiile de credit, sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ în ceea ce privește tratamentul și supravegherea prudențială, în timp ce autorizarea lor și alte cerințe organizatorice și de conduită sunt stabilite în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (2) Regimurile prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE se bazează în mare măsură pe versiunile succesive ale standardelor internaționale de reglementare stabilite pentru marile grupuri bancare de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și abordează doar parțial riscurile specifice inerente diverselor activități desfășurate de un număr mare de firme de investiții. Vulnerabilitățile și riscurile specifice inerente firmelor de investiții respective ar trebui, prin urmare, să fie abordate mai în detaliu prin intermediul unor mecanisme prudențiale eficiente, adecvate și proporționale la nivelul Uniunii, care să contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe întregul teritoriu al Uniunii, să garanteze o supraveghere prudențială eficace, ținând totodată sub control costurile de conformitate, precum și să asigure un nivel suficient de capital pentru riscurile aferente firmelor de investiții.
- (3) Printr-o supraveghere prudențială solidă ar trebui să se asigure că firmele de investiții sunt gestionate în mod ordonat și în interesul clienților lor. Supravegherea prudențială ar trebui să țină cont de posibilitatea ca firmele de investiții și clienții lor să își asume riscuri excesive, precum și de diferitele grade de risc pe care și-l asumă și pe care îl prezintă firmele de investiții. În egală măsură, o asemenea supraveghere prudențială ar trebui să vizeze evitarea impunerii unor sarcini administrative disproporționate firmelor de investiții. Totodată, această supraveghere prudențială ar trebui să permită găsirea unui echilibru între garantarea siguranței și solidității firmelor de investiții și evitarea unor costuri excesive, care le-ar putea submina viabilitatea afacerii.

⁽¹⁾ JO C 378, 19.10.2018, p. 5.

⁽²⁾ JO C 262, 25.7.2018, p. 35.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (4) Multe dintre cerințele care decurg din cadrul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE sunt concepute astfel încât să abordeze riscurile comune cu care se confruntă instituțiile de credit. Prin urmare, cerințele existente sunt, în mare măsură, calibrate pentru a menține capacitatea de creditare a instituțiilor de credit de la un ciclu economic la altul și pentru a proteja deponenții și contribuabilii de o eventuală intrare în dificultate, și nu pentru a aborda totalitatea diverselor profiluri de risc ale firmelor de investiții. Firmele de investiții nu au portofolii mari de credite acordate persoanelor fizice și întreprinderilor și nu atrag depozite. Deși probabilitatea ca intrarea lor în dificultate să producă efecte negative asupra stabilității financiare globale este mai mică decât în cazul instituțiilor de credit, firmele de investiții prezintă totuși un risc ce trebuie preîntâmpinat printr-un cadru solid. Riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă majoritatea firmelor de investiții diferă astfel în mod substanțial de riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă instituțiile de credit, iar această diferență ar trebui să se reflecte clar în cadrul prudențial al Uniunii.
- (5) Diferențele dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea cadrului prudențial existent pun în pericol condițiile de concurență echitabile pentru firmele de investiții din cadrul Uniunii, îngreunând accesul investitorilor la noi oportunități și la modalități mai bune de gestionare a riscurilor. Aceste diferențe rezultă din complexitatea generală a aplicării cadrului prudențial în cazul unor firme de investiții diferite, în funcție de serviciile pe care acestea le furnizează, atunci când unele autorități naționale adaptează sau simplifică aplicarea în legislația sau practica națională. Având în vedere faptul că în cadrul prudențial existent nu sunt abordate toate riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă anumite tipuri de firme de investiții, în unele state membre au fost aplicate majorări de capital importante pentru anumite firme de investiții. Pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune ar trebui instituite dispoziții uniforme care să abordeze aceste riscuri.
- (6) Prin urmare, este necesar un regim prudențial specific pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt sistemice. În schimb, firmele de investiții sistemice ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului prudențial existent prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE. Aceste firme de investiții sunt o subclasă a firmelor de investiții cărora li se aplică în prezent cadrul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE și care nu beneficiază de derogări specifice de la niciuna dintre cerințele de principiu prevăzute în acest cadru. Firmele de investiții cele mai mari și mai interconectate au modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative. Ele furnizează servicii similare celor oferite de bănci și subscriu riscuri la o scară semnificativă. În plus, firmele de investiții sistemice sunt suficient de mari și au modele de afaceri și profiluri de risc care reprezintă o amenințare la fel de importantă pentru funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare ca și instituțiile de credit mari. Prin urmare, este oportun ca firmele de investiții respective să rămână sub incidența dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE.
- (7) Este posibil ca firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu, care subscriu instrumente financiare ori plasează instrumente financiare cu angajament ferm la o scară semnificativă sau care sunt membri compensatori în cadrul contrapărților centrale să aibă modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit. Având în vedere dimensiunea și activitățile lor, este posibil ca astfel de firme de investiții să prezinte riscuri pentru stabilitatea financiară comparabile cu riscurile prezentate de instituțiile de credit. Autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a le impune să facă în continuare obiectul aceluiași tratament prudențial ca cel prevăzut pentru instituțiile de credit care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și să respecte în continuare cerințele în materie de supraveghere prudențială prevăzute în Directiva 2013/36/UE.
- (8) În unele state membre, autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a firmelor de investiții ar putea fi diferite de autoritățile competente în materie de supraveghere a conduitei. Prin urmare, este necesar să se creeze un mecanism de cooperare și de schimb de informații între aceste autorități pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune, care se desfășoară în mod eficace și cu promptitudine.
- (9) O firmă de investiții poate efectua tranzacții prin intermediul unui membru compensator dintr-un alt stat membru. Într-o astfel de situație, ar trebui instituit un mecanism pentru schimbul de informații între autoritățile competente relevante din diferite state membre. Un astfel de mecanism ar trebui să permită schimbul de informații între autoritatea competentă în ceea ce privește supravegherea prudențială a firmei de investiții și fie autoritatea care supraveghează membrul compensator, fie autoritatea care supraveghează contrapartea centrală cu privire la modelul și parametrii utilizați pentru calcularea cerințelor de marjă ale firmei de investiții, în cazul în care o astfel de metodă de calcul este utilizată drept bază pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii ale firmei de investiții.

- (10) Pentru a promova armonizarea standardelor și a practicilor în materie de supraveghere în cadrul Uniunii, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ (ABE), în strânsă cooperare cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ (ESMA), ar trebui să își mențină competența principală în ceea ce privește coordonarea și convergența practicilor de supraveghere în domeniul supravegherii prudențiale exercitate asupra firmelor de investiții în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară (SESF).
- (11) Nivelul de capital inițial pe care trebuie să îl dețină o firmă de investiții ar trebui să se bazeze pe serviciile și pe activitățile pe care firma de investiții este autorizată să le presteze și, respectiv, să le desfășoare, în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. Posibilitatea ca statele membre să reducă nivelul obligatoriu de capital inițial în situații specifice, astfel cum se prevede în Directiva 2013/36/UE, pe de o parte, și punerea inegală în aplicare a directivei respective, pe de altă parte, au condus la o situație în care nivelul obligatoriu de capital inițial diferă pe teritoriul Uniunii. Pentru a pune capăt acestei fragmentări, ar trebui ca nivelul obligatoriu de capital inițial să fie armonizat pentru toate firmele de investiții din Uniune. În vederea diminuării obstacolelor la intrarea pe piață care există în prezent pentru sistemele alternative de tranzacționare (MTF) și pentru sistemele organizate de tranzacționare (OTF), capitalul inițial al firmelor de investiții care exploatează un MTF sau un OTF ar trebui stabilit la nivelul menționat în prezenta directivă. În cazul în care unei firme de investiții autorizate să exploateze un OTF i s-a acordat permisiunea de a se implica și în tranzacționarea pe cont propriu în condițiile prevăzute la articolul 20 din Directiva 2014/65/UE, capitalul inițial al acesteia ar trebui stabilit la nivelul menționat în prezenta directivă.
- (12) Deși firmele de investiții nu ar trebui să mai fie cuprinse în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 sau al Directivei 2013/36/UE, anumite concepte utilizate în contextul actelor legislative respective ar trebui să își păstreze sensul bine definit. Pentru a permite și a facilita interpretarea consecventă a acestor concepte în actele juridice ale Uniunii, atunci când sunt folosite, trimiterile din astfel de acte la capitalul inițial al firmelor de investiții, la competențele de supraveghere ale autorităților competente în cazul firmelor de investiții, la procesul de evaluare a adecvării capitalului intern al firmelor de investiții, la procesul de supraveghere și evaluare desfășurat de autoritățile competente în cazul firmelor de investiții, precum și la dispozițiile în materie de guvernanță și de remunerare aplicabile firmelor de investiții ar trebui să fie interpretate ca trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă.
- (13) Buna funcționare a pieței interne impune ca responsabilitatea supravegherii prudențiale a unei firme de investiții, în special a solvabilității și a solidității financiare ale acesteia, să revină autorității competente din statul său membru de origine. Pentru a realiza o supraveghere eficace a firmelor de investiții și în alte state membre în care acestea prestează servicii sau au o sucursală, ar trebui să se asigure cooperarea strânsă și schimbul de informații cu autoritățile competente din aceste state membre.
- (14) În scopuri legate de informare și de supraveghere și, în special, pentru a asigura stabilitatea sistemului financiar, autoritățile competente din statele membre gazdă ar trebui să aibă posibilitatea, de la caz la caz, de a efectua verificări la fața locului, de a inspecta activitățile sucursalelor aparținând firmelor de investiții de pe teritoriul lor și de a solicita informații privind activitatea acestor sucursale. Măsurile de supraveghere pentru sucursalele în cauză ar trebui totuși să rămână în responsabilitatea statului membru de origine.
- (15) Pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial, autoritățile competente ar trebui să respecte normele privind secretul profesional atunci când își desfășoară sarcinile de supraveghere și atunci când fac schimb de informații confidențiale.
- (16) Pentru a consolida supravegherea prudențială a firmelor de investiții și protecția oferită clienților firmelor de investiții, auditorii ar trebui să efectueze verificarea cu imparțialitate și să raporteze imediat autorităților competente faptele care pot avea efecte grave asupra situației financiare a unei firme de investiții sau a organizării sale administrative și contabile.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (17) În sensul prezentei directive, datele cu caracter personal ar trebui să fie prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ și cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾. În special, în cazul în care prezenta directivă permite schimburi de date cu caracter personal cu țări terțe, ar trebui să se aplice dispozițiile relevante din capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679 și capitolul V din Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (18) Pentru a garanta respectarea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni administrative și alte măsuri administrative care să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Pentru a garanta că sancțiunile administrative au un efect de descurajare, acestea ar trebui publicate, cu excepția anumitor situații bine definite. Pentru a permite clienților și investitorilor să ia o decizie în cunoștință de cauză cu privire la opțiunile lor de investiții, clienții și investitorii respectivi ar trebui să aibă acces la informații privind sancțiunile administrative și alte măsuri administrative impuse firmelor de investiții.
- (19) Pentru a depista încălcările dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și încălcările Regulamentului (UE) 2019/2033, statele membre ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și să instituie mecanisme rapide și eficace de raportare a încălcărilor potențiale sau efective.
- (20) Firmele de investiții care nu sunt considerate mici și neinterconectate ar trebui să aibă la dispoziție capital intern care să fie adecvat în ceea ce privește cantitatea, calitatea și distribuirea pentru a acoperi riscurile specifice la care sunt sau pot fi expuse. Autoritățile competente ar trebui să se asigure că firmele de investiții dispun de strategii și procese adecvate pentru a evalua și a menține caracterul adecvat al capitalului lor intern. Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite și firmelor de investiții mici și neinterconectate să aplice cerințe similare, dacă este cazul.
- (21) Competențele de supraveghere și evaluare ar trebui să rămână în continuare un important instrument de reglementare care să le permită autorităților competente să evalueze elementele calitative, inclusiv governanța și controalele interne, procesele și procedurile de gestionare a riscurilor și, acolo unde este necesar, să stabilească cerințe suplimentare, în special cu privire la cerințele de fonduri proprii și de lichiditate, mai ales pentru firmele de investiții care nu sunt considerate ca fiind mici și neinterconectate, dar și pentru firmele de investiții mici și neinterconectate atunci când autoritatea competentă consideră că acest lucru este justificat și adecvat.
- (22) Principiul egalității de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin, pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare, este prevăzut la articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Principiul respectiv ar trebui să fie aplicat în mod consecvent de către firmele de investiții. Pentru a alinia remunerarea la profilul de risc al firmelor de investiții și pentru a garanta condiții de concurență echitabile, firmele de investiții ar trebui să facă obiectul unor principii clare privind mecanismele de governanță corporativă și al unor norme privind remunerarea care să fie neutre din punctul de vedere al genului și care să țină cont de diferențele dintre instituțiile de credit și firmele de investiții. Firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui totuși să fie scutite de la aplicarea acestor norme, întrucât dispozițiile referitoare la remunerare și governanța corporativă prevăzute în Directiva 2014/65/UE sunt suficient de cuprinzătoare pentru aceste tipuri de firme de investiții.
- (23) În mod similar, în raportul Comisiei din 28 iulie 2016 referitor la evaluarea normelor privind remunerarea prevăzute de Directiva 2013/36/UE și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 s-a demonstrat că cerințele privind reportarea și plata sub formă de instrumente prevăzute în Directiva 2013/36/UE nu sunt adecvate în cazul firmelor de investiții de mici dimensiuni și complexitate scăzută sau al personalului cu un nivel scăzut de remunerație variabilă. Pentru asigurarea convergenței în materie de supraveghere și a unor condiții de concurență echitabile, sunt necesare criterii clare, coerente și armonizate de identificare a firmelor de investiții și a persoanelor care sunt scutite de la îndeplinirea acestor cerințe. Având în vedere rolul important pe care persoanele cu venituri ridicate îl au în conducerea activităților și privind performanța pe termen lung a firmelor de investiții, ar trebui să se asigure o supraveghere eficace a practicilor și tendințelor în materie de remunerare în ceea ce privește aceste persoane. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să monitorizeze remunerarea persoanelor cu venituri ridicate.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

- (24) De asemenea, este adecvat să se ofere o anumită flexibilitate în ceea ce privește modul în care firmele de investiții utilizează instrumente fără numerar la plata remunerației variabile, cu condiția ca aceste instrumente să fie eficiente în atingerea obiectivului de a alinia interesele personalului cu interesele diferitelor părți interesate, precum acționarii și creditorii, și să contribuie la alinierea remunerației variabile cu profilul de risc al firmei de investiții.
- (25) Veniturile firmelor de investiții sub formă de taxe, comisioane și alte câștiguri în ceea ce privește furnizarea de diverse servicii de investiții sunt extrem de volatile. Limitarea componentei variabile a remunerației la o parte din componenta fixă a remunerației ar afecta capacitatea firmei de investiții de a scădea remunerația în perioadele în care înregistrează venituri reduse și ar putea conduce la o creștere a bazei de costuri fixe ale firmei de investiții, ceea ce ar putea, la rândul său, să conducă la apariția unor riscuri pentru capacitatea firmei de investiții de a rezista în perioadele de recesiune economică sau de venituri reduse. Pentru a evita aceste riscuri, ar trebui ca firmelor de investiții care nu sunt sistemice să nu li se impună un singur raport maxim între componentele variabile și cele fixe ale remunerației. În schimb, firmele de investiții respective ar trebui să își stabilească ele însele raportul adecvat. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să pună în aplicare în dreptul intern măsuri concepute pentru a impune firmelor de investiții cerințe mai stricte în ceea ce privește raportul maxim dintre componentele variabile și cele fixe ale remunerației. În plus, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să impună un astfel de raport maxim în cazul tuturor firmelor de investiții sau al anumitor tipuri de firme de investiții.
- (26) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte o abordare mai strictă cu privire la remunerare în cazul în care firmele de investiții primesc sprijin financiar public extraordinar.
- (27) În statele membre sunt utilizate diferite structuri de guvernare. În majoritatea cazurilor este folosită o structură unitară sau duală de conducere. Definițiile stabilite în prezenta directivă au obiectivul de a cuprinde toate structurile existente, fără a exprima vreo preferință pentru o anumită structură. Definițiile au caracter pur funcțional și vizează stabilirea de norme care să asigure un anumit rezultat, indiferent de dispozițiile de drept intern în domeniul societăților aplicabile instituțiilor din fiecare stat membru. Prin urmare, definițiile nu ar trebui să aducă atingere repartizării generale a competențelor în conformitate cu dispozițiile de drept intern în domeniul societăților.
- (28) Organele de conducere ar trebui să aibă funcții executive și de supraveghere. Competențele și structura organelor de conducere diferă de la un stat membru la altul. În statele membre în care structura organelor de conducere constă dintr-un singur nivel, un consiliu de administrație unic îndeplinește de obicei sarcini de conducere și de supraveghere. În statele membre în care există un sistem bazat pe două niveluri, funcția de supraveghere este exercitată de un consiliu de supraveghere separat, care nu are funcții executive, iar acestea din urmă sunt exercitate de un consiliu de administrație separat care este responsabil și răspunzător pentru gestionarea curentă a întreprinderii. Astfel, diferitelor entități din cadrul organului de conducere le sunt atribuite sarcini diferite.
- (29) Ca răspuns la cererea tot mai mare a publicului de a se asigura transparență fiscală și pentru a promova responsabilitatea corporativă a firmelor de investiții, este oportun să se prevadă că firmele de investiții, cu excepția celor care se încadrează în categoria firmelor mici și neinterconectate, au obligația de a publica anual anumite informații, inclusiv cu privire la profiturile înregistrate, la impozitele achitate și la toate subvențiile publice primite.
- (30) Pentru a aborda riscurile la nivelul grupurilor formate numai din firme de investiții, metoda consolidării prudențiale prevăzută în Regulamentul (UE) 2019/2033 ar trebui, în cazul grupurilor respective, să fie însoțită de un test al capitalului la nivel de grup pentru structurile de grup mai simple. Stabilirea supraveghetorului grupului ar trebui totuși, în ambele cazuri, să se bazeze pe aceleași principii care se aplică în cazul supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu Directiva 2013/36/UE. Pentru a asigura o bună cooperare, elementele principale ale măsurilor de coordonare și, în special, cerințele de informare în situații de urgență sau mecanismele de cooperare și de coordonare ar trebui să fie similare cu elementele de bază ale coordonării aplicabile în contextul cadrului unic de reglementare pentru instituțiile de credit.
- (31) Comisia ar trebui să poată transmite Consiliului recomandări în vederea negocierii de acorduri între Uniune și țările terțe în vederea exercitării concrete a supravegherii în materie de asigurare a conformității cu testul capitalului la nivel de grup pentru firmele de investiții ale căror întreprinderi-mamă sunt stabilite în țări terțe, precum și pentru firmele de investiții care își desfășoară activitatea în țări terțe și ale căror întreprinderi-mamă sunt stabilite în Uniune. În plus, statele membre și ABE ar trebui, de asemenea, să poată institui acorduri de cooperare cu țările terțe în vederea îndeplinirii sarcinilor lor de supraveghere.

- (32) În vederea asigurării securității juridice și a evitării unor suprapuneri între cadrul prudential actual aplicabil atât instituțiilor de credit, cât și firmelor de investiții și prezenta directivă, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE ar trebui modificate pentru a elimina firmele de investiții din domeniul lor de aplicare. Cu toate acestea, firmele de investiții care fac parte dintr-un grup bancar ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE care sunt relevante pentru grupul bancar, cum ar fi normele privind consolidarea prudentială prevăzute la articolele 11-24 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dispozițiile cu privire la întreprinderea-mamă din UE intermediară menționată la articolul 21b din Directiva 2013/36/UE.
- (33) Este necesar să se precizeze etapele pe care întreprinderile trebuie să le parcurgă pentru a verifica dacă se încadrează în definiția unei instituții de credit, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dacă, prin urmare, trebuie să obțină o autorizație de instituție de credit. Întrucât anumite firme de investiții desfășoară deja activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, este necesar, de asemenea, să se asigure claritate în ceea ce privește continuitatea oricărei autorizații acordate pentru aceste activități. În special, este esențial ca autoritățile competente să se asigure că tranziția de la cadrul actual la cel nou oferă suficientă securitate în materie de reglementare pentru firmele de investiții.
- (34) Pentru a se asigura o supraveghere eficace, este important ca întreprinderile care întrunesc condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să solicite o autorizație de instituție de credit. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica sancțiuni întreprinderilor care nu solicită autorizația respectivă.
- (35) Prin modificarea definiției conceptului de „instituție de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin Regulamentul (UE) 2019/2033, acest concept poate să cuprindă, de la data intrării în vigoare a celui din urmă regulament menționat, firmele de investiții care își desfășoară deja activitatea pe baza unei autorizații eliberate în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. Acestor întreprinderi ar trebui să li se permită să continue să funcționeze în temeiul autorizației lor ca firme de investiții până la acordarea autorizației de instituție de credit. Firmele de investiții respective ar trebui să depună o cerere de autorizare ca instituții de credit cel mai târziu atunci când media activelor lor lunare totale este mai mare sau egală cu oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru o perioadă de 12 luni consecutive. În cazul în care firmele de investiții ating oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la data intrării în vigoare a prezentei directive, media activelor lor lunare totale ar trebui să fie calculată luând în considerare cele 12 luni consecutive anterioare acestei date. Firmele de investiții respective ar trebui să solicite autorizarea ca instituții de credit în termen de un an și o zi de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (36) Modificarea definiției conceptului de „instituție de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin Regulamentul (UE) 2019/2033 poate afecta, de asemenea, întreprinderile care au solicitat deja autorizarea ca firme de investiții în conformitate cu Directiva 2014/65/UE și ale căror cereri sunt încă pendinte. Aceste cereri ar trebui să fie transferate către autoritățile competente în temeiul Directivei 2013/36/UE și să fie tratate în conformitate cu dispozițiile privind autorizarea stabilite în directiva respectivă în cazul în care activele totale preconizate ale întreprinderii au o valoare egală sau mai mare decât oricare dintre pragurile stabilite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (37) Întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui, de asemenea, să facă obiectul tuturor cerințelor privind accesul la activitatea instituțiilor de credit prevăzute în titlul III din Directiva 2013/36/UE, inclusiv al dispozițiilor referitoare la retragerea autorizației în conformitate cu articolul 18 din directiva respectivă. Articolul 18 din directiva respectivă ar trebui totuși modificat pentru a se asigura că autoritățile competente pot să retragă autorizația acordată unei instituții de credit în cazul în care aceasta folosește autorizația exclusiv pentru a se implica în activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și are timp de cinci ani consecutivi active medii totale sub pragurile prevăzute la litera respectivă.
- (38) În temeiul articolului 39 din Directiva 2014/65/UE, firmele din țări terțe care furnizează servicii financiare în Uniune intră sub incidența regimurilor naționale care pot necesita înființarea unei sucursale într-un stat membru. Pentru a facilita monitorizarea și evaluarea regulată a activităților desfășurate de firmele din țări terțe prin intermediul sucursalelor din Uniune, autoritățile competente ar trebui să fie informate cu privire la amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor și activităților desfășurate pe teritoriul lor prin intermediul sucursalelor respective.

- (39) Trimiterile specifice din Directivele 2009/65/CE ⁽¹²⁾, 2011/61/UE ⁽¹³⁾ și 2014/59/UE ⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului la dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale Directivei 2013/36/UE care vor înceta să se aplice firmelor de investiții începând cu data aplicării prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033 ar trebui să fie interpretate ca trimiteri la dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) 2019/2033.
- (40) În cooperare cu ESMA, ABE a elaborat, pe baza unei analize de fond detaliate, a colectării de date și a consultărilor, un raport privind un regim prudential adaptat pentru toate firmele de investiții care nu sunt sistemice, ce servește drept bază pentru revizuirea cadrului prudential aplicabil firmelor de investiții.
- (41) Pentru a asigura aplicarea armonizată a prezentei directive, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile în baza cărora anumitor firme de investiții să li se aplice Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a preciza informațiile care ar trebui să facă obiectul schimbului dintre autoritățile competente din statele membre de origine și cele din statele membre gazdă în contextul supravegherii, pentru a stabili modul în care firmele de investiții ar trebui să evalueze dimensiunea activităților lor în sensul cerințelor de guvernanta internă și, în special, pentru a evalua dacă acestea constituie firme de investiții mici și neinterconectate. Standardele tehnice de reglementare ar trebui, de asemenea, să precizeze categoriile de personal care au activități profesionale cu impact semnificativ asupra profilului de risc al firmelor în sensul dispozițiilor privind remunerarea și să precizeze instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 care pot fi considerate drept remunerație variabilă. În sfârșit, standardele tehnice de reglementare ar trebui să precizeze elementele care permit evaluarea anumitor riscuri de lichiditate, aplicarea cerințelor de fonduri proprii suplimentare de către autoritățile competente, precum și funcționarea colegiilor de supraveghetori. Comisia ar trebui să completeze prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare elaborate de ABE prin acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Comisia și ABE ar trebui să se asigure că respectivele standarde tehnice de reglementare pot fi aplicate de către toate firmele de investiții vizate într-un mod care este proporțional cu natura, amploarea și complexitatea acelor firme de investiții și cu activitățile lor.
- (42) Comisia ar trebui, de asemenea, împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ABE privind schimbul de informații între autoritățile competente și cerințele de publicare ale autorităților competente și standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA prin acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din și cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (43) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentei directive și pentru a se ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezenta directivă prin clarificarea definițiilor prevăzute în prezenta directivă și prin aducerea de clarificări privind capitalul intern și evaluările de risc ale firmelor de investiții și privind competențele de supraveghere și evaluare ale autorităților competente. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

⁽¹²⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽¹³⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽¹⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (44) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unui cadru prudențial eficace și proporțional pentru a se asigura că firmele de investiții care sunt autorizate să opereze pe teritoriul Uniunii își desfășoară activitatea pe o bază financiară solidă și sunt gestionate în mod ordonat, inclusiv în interesul clienților lor, nu poate fi realizat în mod suficient de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (45) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽¹⁶⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) capitalul inițial al firmelor de investiții;
- (b) competențele și instrumentele pentru supravegherea prudențială a firmelor de investiții de către autoritățile competente;
- (c) supravegherea prudențială a firmelor de investiții de către autoritățile competente într-o manieră coerentă cu normele stabilite în Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (d) cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale a firmelor de investiții.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică firmelor de investiții autorizate și supravegheate în temeiul Directivei 2014/65/UE.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), titlurile IV și V din prezenta directivă nu se aplică firmelor de investiții menționate la articolul 1 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 care sunt supravegheate pentru respectarea cerințelor prudențiale în temeiul titlurilor VII și VIII din Directiva 2013/36/UE în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2019/2033.

Articolul 3

Definiții

- (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:
 1. „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă în deținerea sau administrarea de bunuri, administrarea de servicii de prelucrare a datelor sau o activitate similară care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor firme de investiții;

⁽¹⁶⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

2. „autorizare” înseamnă autorizarea unei firme de investiții în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2014/65/UE;
3. „sucursală” înseamnă o sucursală astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 30 din Directiva 2014/65/UE;
4. „legături strânse” înseamnă legături strânse astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Directiva 2014/65/UE;
5. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate sau un organism public al unui stat membru care este recunoscut oficial și abilitat în temeiul dreptului intern să supravegheze firmele de investiții în conformitate cu prezenta directivă, ca parte a sistemului de supraveghere existent în statul membru respectiv;
6. „comerciant de mărfuri și de certificate de emisii” înseamnă un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
7. „control” înseamnă relația care există între o întreprindere-mamă și o filială, astfel cum este descrisă la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁷⁾ sau în standardele contabile care se aplică unei firme de investiții în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, sau o relație de aceeași natură între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;
8. „conformitatea cu testul capitalului la nivel de grup” înseamnă respectarea de către o întreprindere-mamă a unui grup de firme de investiții a cerințelor prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
9. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
10. „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾;
11. „instituție financiară” înseamnă o instituție financiară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
12. „politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului” înseamnă o politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) punctul 65 din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾;
13. „grup” înseamnă un grup astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE;
14. „situație consolidată” înseamnă o situație consolidată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
15. „supraveghetorul grupului” înseamnă autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea conformității cu testul capitalului la nivel de grup a firmelor de investiții-mamă din Uniune și a firmelor de investiții controlate de societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau de societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune;
16. „stat membru de origine” înseamnă un stat membru de origine astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 55 litera (a) din Directiva 2014/65/UE;
17. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru gazdă astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 56 din Directiva 2014/65/UE;
18. „capital inițial” înseamnă capitalul necesar pentru autorizarea ca firmă de investiții, cuantumul și tipul de capital inițial fiind specificate la articolele 9 și 11;
19. „firmă de investiții” înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
20. „grup de firme de investiții” înseamnă un grup de firme de investiții astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
21. „societate de investiții holding” înseamnă o societate de investiții holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 23 din Regulamentul (UE) 2019/2033;

⁽¹⁷⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽²⁰⁾ Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (JO L 150, 7.6.2019, p. 253).

22. „servicii și activități de investiții” înseamnă servicii și activități de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE;
 23. „organ de conducere” înseamnă un organ de conducere astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Directiva 2014/65/UE;
 24. „organ de conducere în funcția sa de supraveghere” înseamnă organul de conducere în cursul exercitării rolului său de supraveghere și monitorizare a procesului decizional al conducerii;
 25. „societate financiară holding mixtă” înseamnă un holding financiar mixt astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾;
 26. „societate holding cu activitate mixtă” înseamnă o întreprindere-mamă, alta decât o societate financiară holding, o societate de investiții holding, o instituție de credit, o firmă de investiții sau o societate financiară holding mixtă în sensul Directivei 2002/87/CE, ale cărei filiale includ cel puțin o firmă de investiții;
 27. „conducere superioară” înseamnă conducerea superioară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 37 din Directiva 2014/65/UE;
 28. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 32 din Directiva 2014/65/UE;
 29. „filială” înseamnă o filială astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 33 din Directiva 2014/65/UE;
 30. „risc sistemic” înseamnă risc sistemic astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2013/36/UE;
 31. „firmă de investiții-mamă din Uniune” înseamnă o firmă de investiții-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 56 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
 32. „societate de investiții holding-mamă din Uniune” înseamnă o societate de investiții holding-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 57 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
 33. „societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune” înseamnă o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 58 din Regulamentul (UE) 2019/2033.
- (2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 58, pentru a completa prezenta directivă prin clarificarea definițiilor prevăzute la alineatul (1), astfel încât:
- (a) să se asigure aplicarea uniformă a prezentei directive;
 - (b) să se țină seama, la punerea în aplicare a prezentei directive, de evoluțiile de pe piețele financiare.

TITLUL II

AUTORITĂȚI COMPETENTE

Articolul 4

Desemnarea și atribuțiile autorităților competente

- (1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care îndeplinesc funcțiile și atribuțiile prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033. Statele membre informează Comisia, ABE și ESMA în legătură cu această desemnare și, în cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente, comunică funcțiile și atribuțiile fiecărei autorități competente.
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile competente supraveghează activitățile firmelor de investiții și, atunci când este cazul, activitățile societăților de investiții holding și ale societăților financiare holding mixte pentru a verifica respectarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033.

⁽²¹⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente dețin toate competențele necesare, inclusiv competența de a efectua verificări la fața locului în conformitate cu articolul 14, pentru a obține informațiile necesare în scopul de a verifica respectarea de către firmele de investiții și, atunci când este cazul, de către societățile de investiții holding și societățile financiare holding mixte a cerințelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033, precum și pentru a investiga eventualele încălcări ale acestor cerințe.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de cunoștințele de specialitate, resursele, capacitatea operațională, competențele și independența necesare pentru îndeplinirea funcțiilor legate de supravegherea prudențială, de investigațiile și de sancțiunile prevăzute în prezenta directivă.

(5) Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a furniza autorităților lor competente toate informațiile necesare pentru ca acestea să poată evalua respectarea de către firmele de investiții a dispozițiilor naționale care transpun prezenta directivă și respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2019/2033. Mecanismele de control intern și procedurile administrative și contabile ale firmelor de investiții permit autorităților competente să verifice în orice moment respectarea dispozițiilor respective.

(6) Statele membre se asigură că firmele de investiții își înregistrează toate tranzacțiile și își documentează sistemele și procesele care fac obiectul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033 într-un mod care să le permită autorităților competente să evalueze în orice moment respectarea dispozițiilor naționale care transpun prezenta directivă și respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2019/2033.

Articolul 5

Dreptul autorităților competente de a le impune anumitor firme de investiții să se supună cerințelor Regulamentului (UE) nr. 575/2013

(1) Autoritățile competente pot decide să aplice cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în temeiul articolului 1 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/2033 unei firme de investiții care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE în cazul în care valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, este mai mare sau egală cu 5 miliarde EUR și sunt îndeplinite unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- (a) respectivele activități desfășurate de firma de investiții au o asemenea amploare încât, dacă firma intră în dificultate sau este în curs de a intra în dificultate, acest lucru ar putea conduce la un risc sistemic;
- (b) firma de investiții este un membru compensator, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (c) autoritatea competentă consideră că acest lucru este justificat în raport cu dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea activităților firmei de investiții în cauză, luând în considerare principiul proporționalității și având în vedere unul sau mai mulți dintre următorii factori:
 - (i) importanța firmei de investiții pentru economia Uniunii sau a statului membru relevant;
 - (ii) importanța activităților transfrontaliere ale firmei de investiții;
 - (iii) gradul de interconectare a firmei de investiții cu sistemul financiar.

(2) Alineatul (1) nu se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii, organismelor de plasament colectiv sau întreprinderilor de asigurare.

(3) În cazul în care o autoritate competentă decide să aplice cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 unei firme de investiții în conformitate cu alineatul (1), firma de investiții respectivă este supravegheată pentru respectarea cerințelor prudențiale în temeiul titlurilor VII și VIII din Directiva 2013/36/UE.

(4) În cazul în care o autoritate competentă decide să revoce o decizie luată în conformitate cu alineatul (1), aceasta informează firma de investiții fără întârziere.

Orice decizie adoptată de o autoritate competentă în temeiul alineatului (1) încetează să se aplice în cazul în care o firmă de investiții nu mai respectă pragul menționat la alineatul respectiv, calculat pe o perioadă de 12 luni consecutive.

(5) Autoritățile competente informează fără întârziere ABE cu privire la orice decizie luată în temeiul alineatelor (1), (3) și (4).

(6) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b) și asigură aplicarea consecventă a acestora.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 6

Cooperarea în cadrul unui stat membru

(1) Autoritățile competente cooperează strâns cu autoritățile sau organismele publice din statul lor membru care sunt responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare. Statele membre impun autorităților competente respective și autorităților sau organismelor publice respective obligația de a face schimb, fără întârziere, de orice informații esențiale sau relevante pentru exercitarea funcțiilor și atribuțiilor lor.

(2) Autoritățile competente care sunt diferite de cele desemnate în conformitate cu articolul 67 din Directiva 2014/65/UE instituie un mecanism care asigură cooperarea cu autoritățile respective și schimbul de orice informații relevante pentru exercitarea funcțiilor și atribuțiilor lor.

Articolul 7

Cooperarea în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară

(1) În exercitarea atribuțiilor care le revin, autoritățile competente iau în considerare convergența instrumentelor și a practicilor de supraveghere în punerea în aplicare a dispozițiilor juridice adoptate în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033.

(2) Statele membre se asigură că:

- (a) autoritățile competente, ca părți la SESF, cooperează în spiritul încrederii și al respectului deplin și reciproc, în special pentru a asigura schimbul între ele și alte părți la SESF de informații pertinente, fiabile și exhaustive;
- (b) autoritățile competente participă la activitățile ABE și, dacă este cazul, la activitățile colegiilor de supraveghetori menționate la articolul 48 din prezenta directivă și la articolul 116 din Directiva 2013/36/UE;
- (c) autoritățile competente depun toate eforturile necesare pentru a asigura respectarea ghidurilor și recomandărilor emise de ABE în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și pentru a da curs avertizărilor și recomandărilor emise de Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾;
- (d) autoritățile competente cooperează îndeaproape cu CERS;
- (e) sarcinile și competențele conferite autorităților competente nu împiedică asupra îndeplinirii atribuțiilor care le revin respectivelor autorități competente în calitate de membri ai ABE ori ai CERS sau în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033.

Articolul 8

Dimensiunea europeană a supravegherii

În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente din fiecare stat membru iau în calcul în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din alte state membre în cauză, precum și pentru Uniune în ansamblu și, în special, în situații de urgență, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

TITLUL III

CAPITALUL INIȚIAL

Articolul 9

Capitalul inițial

- (1) Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE pentru ca aceasta să fie autorizată să furnizeze oricare dintre serviciile de investiții sau să desfășoare oricare dintre activitățile de investiții menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE este de 750 000 EUR.
- (2) Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE pentru ca aceasta să fie autorizată să furnizeze oricare dintre serviciile de investiții sau să desfășoare oricare dintre activitățile de investiții menționate la punctele 1, 2, 4, 5 și 7 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE în cazul în care firma de investiții respectivă nu este autorizată să dețină fonduri sau valori mobiliare ale clienților este de 75 000 EUR.
- (3) Capitalul inițial al unei firme de investiții impus în temeiul articolului 15 din Directiva 2014/65/UE în cazul altor firme de investiții decât cele menționate la alineatele (1),(2) și (4) din prezentul articol este de 150 000 EUR.
- (4) Capitalul inițial al unei firme de investiții autorizate să furnizeze serviciile de investiții sau să desfășoare activitățile de investiții menționate la punctul 9 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, în cazul în care firma de investiții respectivă se angajează sau este autorizată să tranzacționeze pe cont propriu, este de 750 000 EUR.

Articolul 10

Trimiterile la capitalul inițial din Directiva 2013/36/UE

Trimiterile la nivelurile capitalului inițial prevăzute la articolul 9 din prezenta directivă se interpretează, începând cu 26 iunie 2021, ca înlocuind trimiterile din alte acte juridice ale Uniunii la nivelurile de capital inițial stabilite de Directiva 2013/36/UE, după cum urmează:

- (a) trimiterile la capitalul inițial al firmelor de investiții de la articolul 28 din Directiva 2013/36/UE se interpretează ca trimiteri la articolul 9 alineatul (1) din prezenta directivă;
- (b) trimiterile la capitalul inițial al firmelor de investiții de la articolele 29 și 31 din Directiva 2013/36/UE se interpretează ca trimiteri la articolul 9 alineatul (2), (3) sau (4) din prezenta directivă, în funcție de tipurile de servicii și de activități de investiții ale firmei de investiții în cauză;
- (c) trimiterile la capitalul inițial de la articolul 30 din Directiva 2013/36/UE se interpretează ca trimiteri la articolul 9 alineatul (1) din prezenta directivă.

Articolul 11

Structura capitalului inițial

Capitalul inițial al unei firme de investiții este constituit în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2019/2033.

TITLUL IV

SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ

CAPITOLUL 1

Principii de supraveghere prudențială

Secțiunea 1

Competențele și atribuțiile statului membru de origine și ale statului membru gazdă

Articolul 12

Competența autorităților competente din statul membru de origine și din statul membru gazdă

Supravegherea prudențială a firmelor de investiții este responsabilitatea autorităților competente din statul membru de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive care conferă responsabilitate autorităților competente din statul membru gazdă.

Articolul 13

Cooperarea dintre autoritățile competente din state membre diferite

(1) Autoritățile competente din state membre diferite cooperează strâns în scopul exercitării atribuțiilor care le revin în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033, în special prin schimbul imediat de informații privind firmele de investiții, care să includă următoarele elemente:

- (a) informații privind structura de administrare și de proprietate a firmei de investiții;
- (b) informații privind respectarea de către firma de investiții a cerințelor de fonduri proprii;
- (c) informații privind respectarea de către firma de investiții a cerințelor privind riscul de concentrare și a cerințelor de lichiditate;
- (d) informații privind procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern ale firmei de investiții;
- (e) orice alți factori relevanți care ar putea influența riscul prezentat de firma de investiții.

(2) Autoritățile competente din statul membru de origine transmit imediat autorităților competente din statul membru gazdă orice informații și constatări cu privire la problemele și riscurile potențiale prezentate de o firmă de investiții pentru protecția clienților sau stabilitatea sistemului financiar din statul membru gazdă pe care le-au identificat în cursul supravegherii activităților firmei de investiții.

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine acționează pe baza informațiilor furnizate de către autoritățile competente din statul membru gazdă, luând toate măsurile necesare pentru a evita sau a remedia problemele și riscurile potențiale menționate la alineatul (2). La cerere, autoritățile competente din statul membru de origine explică în detaliu autorităților competente din statul membru gazdă modul în care au luat în considerare informațiile și constatările transmise de autoritățile competente din statul membru gazdă.

(4) În cazul în care, după comunicarea informațiilor și a constatărilor menționate la alineatul (2), autoritățile competente din statul membru gazdă consideră că autoritățile competente din statul membru de origine nu au luat măsurile necesare menționate la alineatul (3), autoritățile competente din statul membru gazdă pot, după ce au informat în prealabil autoritățile competente din statul membru de origine, ABE și ESMA, să ia măsurile adecvate pentru a proteja clienții pentru care sunt prestate serviciile sau pentru a proteja stabilitatea sistemului financiar.

Autoritățile competente pot sesiza ABE cu privire la cazurile în care o cerere de colaborare, în special o cerere în vederea schimbului de informații, a fost respinsă sau nu a primit un răspuns într-un termen rezonabil. În astfel de cazuri, ABE poate, fără a aduce atingere articolului 258 din TFUE, să acționeze în conformitate cu competențele conferite acesteia în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. ABE poate de asemenea să acorde asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în vederea ajungerii la un acord privind schimbul de informații în temeiul prezentului articol, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv.

(5) Autoritățile competente din statul membru de origine care nu sunt de acord cu măsurile luate de autoritățile competente din statul membru gazdă pot să sesizeze ABE; aceasta acționează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Atunci când acționează în conformitate cu articolul menționat, ABE adoptă o decizie în termen de o lună.

(6) În scopul evaluării condiției de la articolul 23 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/2033, autoritatea competentă a statului membru de origine al unei firme de investiții poate solicita autorității competente din statul membru de origine al unui membru compensator să furnizeze informații cu privire la modelul și parametrii de marjă utilizați pentru calcularea cerinței de marjă a firmei de investiții în cauză.

(7) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza cerințele privind tipul și natura informațiilor menționate la prezentul articol alineatele (1) și (2).

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(8) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru cerințele referitoare la schimbul de informații în scopul facilitării supravegherii firmelor de investiții.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menționate la alineatele (7) și (8) până la 26 iunie 2021.

Articolul 14

Verificări la fața locului și inspecții ale sucursalelor stabilite în alt stat membru

(1) Statele membre gazdă adoptă dispoziții care prevăd că, în cazul în care o firmă de investiții autorizată în alt stat membru își desfășoară activitățile prin intermediul unei sucursale, autoritățile competente din statul membru de origine pot, după ce au informat autoritățile competente din statul membru gazdă, să desfășoare ele înseși, sau prin intermediari pe care îi numesc în acest scop, verificări la fața locului ale informațiilor menționate la articolul 13 alineatul (1) și să inspecteze sucursalele respective.

(2) În scopuri de supraveghere și atunci când consideră că este relevant din motive de stabilitate a sistemului financiar în statul membru gazdă, autoritățile competente din statul membru gazdă au competența de a efectua, de la caz la caz, verificări la fața locului și inspecții ale activităților desfășurate de sucursalele firmelor de investiții pe teritoriul lor și de a solicita unei sucursale informații cu privire la activitățile sale.

Înainte de a desfășura aceste verificări și inspecții, autoritățile competente din statul membru gazdă consultă, fără întârziere, autoritățile competente din statul membru de origine.

În cel mai scurt timp posibil după încheierea acestor verificări și inspecții, autoritățile competente din statul membru gazdă comunică autorităților competente din statul membru de origine informațiile obținute și constatările care sunt relevante pentru evaluarea riscurilor legate de firma de investiții în cauză.

Secțiunea 2

Secretul profesional și obligația de raportare

Articolul 15

Secretul profesional și schimbul de informații confidențiale

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente și toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente respective, inclusiv persoanele menționate la articolul 76 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033.

Informațiile confidențiale pe care aceste autorități competente și persoane le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor pot fi divulgate numai într-o formă prescurtată sau agregată, cu condiția ca nicio firmă de investiții și nicio persoană să nu poată fi identificată, fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal.

În cazul în care firma de investiții a fost declarată în stare de faliment sau este lichidată forțat, informațiile confidențiale care nu privesc terțe părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale dacă această divulgare este necesară pentru derularea procedurilor respective.

(2) Autoritățile competente utilizează informațiile confidențiale colectate, schimbate sau transmise în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033 numai pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin și, în special, în următoarele scopuri:

- (a) pentru a monitoriza normele prudențiale prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (b) pentru a impune sancțiuni;
- (c) în cadrul unor căi de atac administrative împotriva unor decizii ale autorităților competente;
- (d) în cadrul acțiunilor în justiție inițiate în temeiul articolului 23.

(3) Persoanele fizice și juridice și alte organisme, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033 utilizează aceste informații numai în scopurile prevăzute în mod expres de către autoritatea competentă sau în conformitate cu dreptul intern.

(4) Autoritățile competente pot face schimb de informații confidențiale în scopurile menționate la alineatul (2), pot preciza în mod expres modul în care trebuie tratate informațiile respective și pot limita în mod expres orice transmitere ulterioară a informațiilor respective.

(5) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să transmită Comisiei informații confidențiale atunci când informațiile respective sunt necesare pentru exercitarea competențelor Comisiei.

(6) Autoritățile competente pot furniza informații confidențiale ABE, ESMA, CERS, băncilor centrale ale statelor membre, Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și Băncii Centrale Europene în capacitatea lor de autorități monetare și, dacă este cazul, autorităților publice responsabile pentru supravegherea sistemelor de plată și de decontare, atunci când informațiile respective sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor acestora.

Articolul 16

Acorduri de cooperare cu țări terțe pentru schimbul de informații

În scopul îndeplinirii sarcinilor de supraveghere care le revin în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) 2019/2033 și în scopul de a face schimb de informații, autoritățile competente, ABE și ESMA pot, în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau, după caz, cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, să încheie acorduri de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țări terțe, precum și cu autorități sau organisme din țări terțe responsabile pentru următoarele sarcini, cu condiția ca informațiile comunicate să facă obiectul unor garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 15 din prezenta directivă:

- (a) supravegherea instituțiilor financiare și a piețelor financiare, inclusiv supravegherea entităților financiare autorizate să funcționeze ca contrapărți centrale în cazul în care contrapărțile centrale au fost recunoscute în temeiul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²³⁾;
- (b) procedurile de lichidare sau de faliment ale firmelor de investiții și proceduri similare;
- (c) supravegherea organismelor care intervin în procedurile de lichidare sau de faliment ale firmelor de investiții sau în proceduri similare;
- (d) efectuarea auditului statutar al instituțiilor financiare sau al instituțiilor care administrează sisteme de compensare;
- (e) supravegherea persoanelor însărcinate cu efectuarea auditului statutar al conturilor instituțiilor financiare;

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (f) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețe de comercializare a certificatelor de emisii în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot;
- (g) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri agricole în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot.

Articolul 17

Obligațiile persoanelor responsabile cu controlul conturilor anuale și consolidate

Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că orice persoană care este autorizată în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾ și care îndeplinește în cadrul unei firme de investiții sarcinile prevăzute la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE sau la articolul 34 din Directiva 2013/34/UE sau orice altă sarcină statutară are obligația de a informa cu promptitudine autoritățile competente în legătură cu orice fapt sau decizie privind respectiva firmă de investiții sau o întreprindere având legături strânse cu respectiva firmă de investiții, care:

- (a) constituie o încălcare gravă a actelor cu putere de lege sau a actelor administrative stabilite în temeiul prezentei directive;
- (b) poate compromite continuitatea funcționării firmei de investiții respective sau
- (c) poate conduce la refuzul certificării conturilor sau la formularea anumitor rezerve.

Secțiunea 3

Sancțiuni, competențe de investigare și dreptul la o cale de atac

Articolul 18

Sancțiuni administrative și alte măsuri administrative

(1) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere menționate în titlul IV capitolul 2 secțiunea 4 din prezenta directivă, inclusiv competențelor de investigare și competențelor autorităților competente de a impune măsuri corective, precum și dreptului statelor membre de a prevedea și a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancțiunile administrative și alte măsuri administrative și se asigură că autoritățile lor competente au competența să impună astfel de sancțiuni și măsuri cu privire la încălcări ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și ale Regulamentului (UE) 2019/2033, inclusiv în cazul în care o firmă de investiții:

- (a) nu instituie mecanismele de guvernare internă, astfel cum se prevede la articolul 26;
- (b) nu raportează informațiile sau furnizează informații incomplete sau inexacte privind respectarea obligației de îndeplinire a cerințelor de fonduri proprii prevăzute în articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033 autorităților competente, încălcând articolul 54 alineatul (1) litera (b) din respectivul regulament;
- (c) nu transmite autorităților competente, încălcând articolul 54 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2019/2033, informații privind riscul de concentrare sau furnizează informații incomplete sau inexacte;
- (d) este expusă unui risc de concentrare care depășește limitele stabilite la articolul 37 din Regulamentul (UE) 2019/2033, fără a aduce atingere articolelor 38 și 39 din regulamentul menționat;
- (e) nu își îndeplinește în mod repetat sau constant obligația de a dispune de active lichide, încălcând articolul 43 din Regulamentul (UE) 2019/2033, fără a aduce atingere articolului 44 din regulamentul menționat;
- (f) nu transmite informații sau furnizează informații incomplete sau inexacte, încălcând dispozițiile prevăzute în partea a șasea a Regulamentului (UE) 2019/2033;
- (g) efectuează plăți către deținătorii instrumentelor incluse în fondurile sale proprii în cazurile în care articolul 28, 52 sau 63 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 interzice astfel de plăți către deținătorii de instrumente incluse în fonduri proprii;
- (h) este găsită vinovată de o încălcare gravă a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁵⁾;

⁽²⁴⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

⁽²⁵⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și

- (i) permite uneia sau mai multor persoane care nu respectă articolul 91 din Directiva 2013/36/UE să devină sau să rămână membri ai organului de conducere.

Statele membre care nu stabilesc norme privind sancțiunile administrative pentru încălcări care fac obiectul dreptului penal intern îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative menționate la alineatul (1) primul paragraf includ următoarele:

- (a) o declarație publică în care se indică persoana fizică sau juridică, firma de investiții, societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă responsabilă și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care i se cere persoanei fizice sau juridice responsabile să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;
- (c) o interdicție temporară de a exercita funcții în cadrul firmei de investiții impusă membrilor organului de conducere al firmei de investiții sau oricărei alte persoane fizice considerate responsabile;
- (d) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din valoarea totală netă anuală a cifrei de afaceri, care include venitul brut constând în dobânzile de primit și alte venituri similare, venitul rezultat din acțiuni și alte titluri cu randament fix sau variabil, precum și comisioanele sau taxele percepute de întreprindere în exercițiul financiar precedent;
- (e) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la dublul cuantumului profiturilor obținute sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazul în care aceste profituri sau pierderi pot fi calculate;
- (f) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni administrative pecuniare în valoare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este moneda euro, de o valoare echivalentă în moneda națională la 25 decembrie 2019.

În cazul în care o întreprindere menționată la litera (d) din primul paragraf este o filială, venitul brut relevant este venitul brut rezultat din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang din exercițiul financiar precedent.

Statele membre se asigură că în cazul în care o firmă de investiții încalcă dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive sau încalcă dispozițiile Regulamentului (UE) 2019/2033, autoritatea competentă poate aplica sancțiuni administrative membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.

(3) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative menționate la alineatul (1) și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de responsabilitate al persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcare, inclusiv cifra de afaceri totală a persoanelor juridice sau venitul anual al persoanelor fizice;
- (d) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoanele juridice responsabile de încălcare;
- (e) orice pierderi suferite de terți ca urmare a încălcării;
- (f) nivelul de cooperare cu autoritățile competente relevante;
- (g) încălcările anterioare comise de persoanele fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (h) orice posibile consecințe sistemice ale încălcării.

*Articolul 19***Competențe de investigare**

Statele membre se asigură că autoritățile competente au toate competențele de colectare a informațiilor și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor, inclusiv:

- (a) competența de a solicita informații de la următoarele persoane fizice sau juridice:
 - (i) firme de investiții stabilite în statul membru în cauză;
 - (ii) societăți de investiții holding stabilite în statul membru în cauză;
 - (iii) societăți financiare holding mixte stabilite în statul membru în cauză;
 - (iv) societăți holding cu activitate mixtă stabilite în statul membru în cauză;
 - (v) persoane care aparțin entităților menționate la punctele (i)-(iv);
 - (vi) părți terțe către care entitățile menționate la punctele (i)-(iv) au externalizat anumite funcții sau activități operaționale;
- (b) competența de a efectua toate investigațiile necesare în legătură cu orice persoană menționată la litera (a) care este stabilită sau se află în statul membru în cauză, inclusiv dreptul:
 - (i) de a solicita prezentarea de documente de către persoanele menționate la litera (a);
 - (ii) de a examina evidențele și registrele persoanelor menționate la litera (a) și de a obține copii ale acestora sau extrase din acestea;
 - (iii) de a obține explicații scrise sau orale de la persoanele menționate la litera (a) sau de la reprezentanții ori personalul acestora;
 - (iv) de a interviua orice altă persoană relevantă în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;
- (c) competența de a efectua toate inspecțiile necesare la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la litera (a) și ale oricăror alte întreprinderi incluse în supravegherea respectării testului capitalului la nivel de grup, în cazul în care autoritatea competentă este supraveghetorul grupului, sub rezerva notificării prealabile a celorlalte autorități competente în cauză.

*Articolul 20***Publicarea sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative**

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente publică, fără întârzieri nejustificate, pe site-ul lor web oficial toate sancțiunile administrative și alte măsuri administrative impuse în conformitate cu articolul 18 împotriva cărora nu s-a introdus sau nu se mai poate introduce nicio cale de atac. Publicarea respectivă include informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice împotriva căreia se aplică sancțiunea sau măsura. Informațiile se publică numai după ce persoana în cauză a fost informată cu privire la sancțiunile sau măsurile respective și în măsura în care publicarea este necesară și proporțională.
- (2) În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative impuse în conformitate cu articolul 18 împotriva cărora s-a introdus o cale de atac, autoritățile competente publică, de asemenea, pe site-urile lor web oficiale, informații privind stadiul în care se află calea de atac și rezultatul acesteia.
- (3) Autoritățile competente publică sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative impuse în conformitate cu articolul 18 cu titlu anonim în oricare dintre următoarele circumstanțe:
 - (a) sancțiunea sau măsura a fost aplicată unei persoane fizice, iar publicarea datelor cu caracter personal ale persoanei respective se dovedește a fi disproporționată;
 - (b) publicarea ar pune în pericol o anchetă penală în curs de desfășurare sau stabilitatea piețelor financiare;
 - (c) publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat firmelor de investiții sau persoanelor fizice implicate.

(4) Autoritățile competente se asigură că informațiile publicate în temeiul prezentului articol rămân pe site-ul lor web oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. Datele cu caracter personal pot fi păstrate pe site-ul web oficial al autorității competente numai dacă păstrarea acestora este autorizată în temeiul normelor aplicabile în materie de protecție a datelor.

Articolul 21

Raportarea sancțiunilor către ABE

Autoritățile competente transmit ABE informații privind sancțiunile și alte măsuri administrative impuse în temeiul articolului 18, privind orice cale de atac introdusă împotriva respectivelor sancțiuni și alte măsuri administrative și privind soluționarea acestora. ABE menține o bază de date centralizată cuprinzând sancțiunile administrative și alte măsuri administrative care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Această bază de date poate fi accesată numai de autoritățile competente și ESMA și este actualizată în mod regulat, cel puțin o dată pe an.

ABE menține un site web cu linkuri către sancțiunile administrative și alte măsuri administrative aplicate în conformitate cu articolul 18 și indică perioada pentru care fiecare stat membru publică sancțiunile administrative și alte măsuri administrative.

Articolul 22

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc mecanisme eficiente și fiabile pentru a permite raportarea cu promptitudine către autoritățile competente a încălcărilor potențiale sau reale ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și ale dispozițiilor Regulamentului (UE) 2019/2033.

Aceste mecanisme includ următoarele:

- (a) proceduri specifice pentru preluarea, tratarea și monitorizarea acestor rapoarte, inclusiv instituirea unor canale de comunicație sigure;
- (b) protecția adecvată împotriva represaliilor, discriminării sau altor tipuri de tratament inechitabil aplicate de firma de investiții împotriva angajaților săi care raportează încălcări comise în cadrul firmei de investiții;
- (c) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcarea respectivă, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679;
- (d) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează încălcările comise în cadrul firmei de investiții, cu excepția cazului în care dreptul intern impune divulgarea în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.

(2) Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a institui proceduri adecvate privind raportarea de către angajați a încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific independent. Procedurile respective pot fi prevăzute de către partenerii sociali cu condiția ca aceste proceduri să asigure aceeași protecție ca cea menționată la alineatul (1) literele (b), (c) și (d).

Articolul 23

Dreptul la o cale de atac

Statele membre se asigură că deciziile și măsurile adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2019/2033 sau în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă fac obiectul dreptului la o cale de atac.

CAPITOLUL 2

Procesul de control

Secțiunea 1

Procesul de evaluare a adecvării capitalului intern și a riscurilor interne*Articolul 24***Capital intern și active lichide**

(1) Firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 dispun de mecanisme, strategii și procese solide, eficiente și cuprinzătoare pentru a evalua și menține în permanență cuantumul, tipurile și repartizarea capitalului intern și ale activelor lichide pe care le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor pe care le pot prezenta pentru alții și la care înseși firmele de investiții sunt sau ar putea fi expuse.

(2) Mecanismele, strategiile și procesele menționate la alineatul (1) sunt adecvate și proporționale în raport cu natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de firma de investiții în cauză. Acestea sunt supuse unor controale interne regulate.

Autoritățile competente pot solicita firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 să aplice cerințele prevăzute la prezentul articol în măsura în care autoritățile competente consideră că acest lucru este necesar.

Secțiunea 2

Guvernanța internă, transparența, tratamentul riscurilor și remunerarea*Articolul 25***Domeniul de aplicare al prezentei secțiuni**

(1) Prezenta secțiune nu se aplică în cazul în care, pe baza articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, o firmă de investiții stabilește că îndeplinește toate condițiile pentru a se califica drept firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul respectiv.

(2) În cazul în care o firmă de investiții care nu a îndeplinit toate condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 îndeplinește ulterior condițiile respective, prezenta secțiune încetează să se aplice numai după o perioadă de șase luni de la data îndeplinirii condițiilor respective. Prezenta secțiune încetează să se aplice unei firme de investiții după perioada respectivă numai în cazul în care firma de investiții a continuat să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 fără întreruperi în perioada respectivă și dacă firma de investiții a notificat acest lucru autorității competente în consecință.

(3) În cazul în care stabilește că nu mai îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, o firmă de investiții notifică acest lucru autorității competente și se conformează dispozițiilor din prezenta secțiune în termen de 12 luni de la data la care a avut loc evaluarea respectivă.

(4) Statele membre impun firmelor de investiții obligația de a aplica dispozițiile prevăzute la articolul 32 în cazul remunerațiilor acordate pentru serviciile furnizate sau pentru performanțele obținute în cursul exercițiului financiar care urmează celui în care a avut loc evaluarea menționată la alineatul (3).

În cazul în care se aplică prezenta secțiune și articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033, statele membre se asigură că prezenta secțiune se aplică firmelor de investiții pe bază individuală.

În cazul în care se aplică prezenta secțiune și consolidarea prudențială astfel cum este menționată la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2019/2033, statele membre se asigură că prezenta secțiune se aplică firmelor de investiții pe bază individuală și pe bază consolidată.

Prin derogare de la al treilea paragraf, prezenta secțiune nu se aplică filialelor care sunt incluse în situația consolidată care sunt stabilite în țări terțe, în cazul în care întreprinderea-mamă din Uniune poate demonstra autorităților competente că aplicarea prezentei secțiuni este ilegală în temeiul dreptului țării terțe în care sunt stabilite filialele respective.

Articolul 26

Guvernanța internă

(1) Statele membre se asigură că firmele de investiții dispun de mecanisme de guvernanță solide care includ toate elementele următoare:

- (a) o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente;
- (b) procese eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse firmele de investiții respective sau riscurile pe care acestea le prezintă sau le pot prezenta pentru alții;
- (c) mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase;
- (d) politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o gestionare adecvată și eficace a riscurilor.

Politicile și practicile de remunerare menționate la primul paragraf litera (d) sunt neutre din punctul de vedere al genului.

(2) La stabilirea mecanismelor menționate la alineatul (1), trebuie luate în considerare criteriile prevăzute la articolele 28-33.

(3) Mecanismele menționate la alineatul (1) sunt adecvate și proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente modelului de afaceri și activităților desfășurate de firma de investiții.

(4) ABE, în consultare cu ESMA, emite ghiduri privind aplicarea mecanismelor de guvernanță menționate la alineatul (1).

ABE, în consultare cu ESMA, emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la politici de remunerare neutre din punctul de vedere al genului pentru firmele de investiții.

În termen de doi ani de la data publicării ghidurilor respective, ABE publică un raport privind aplicarea de politici de remunerare neutre din punctul de vedere al genului de către firmele de investiții pe baza informațiilor colectate de autoritățile competente.

Articolul 27

Raportarea pentru fiecare țară în parte

(1) Statele membre impun firmelor de investiții care dețin o sucursală sau o filială care este o instituție financiară, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, într-un stat membru sau într-o țară terță, alta decât cea în care a fost acordată autorizația firmei de investiții, obligația de a prezenta anual următoarele informații, pentru fiecare stat membru și pentru fiecare țară terță:

- (a) denumirea, natura activităților și localizarea oricărei filiale și sucursale;
- (b) cifra de afaceri;
- (c) numărul de angajați în echivalent normă întreagă;
- (d) profitul sau pierderea înainte de impozitare;
- (e) impozitul pe profit sau pierdere;
- (f) subvențiile publice primite.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt auditate în conformitate cu Directiva 2006/43/CE și, dacă este posibil, sunt anexate la situațiile financiare anuale sau la situațiile financiare consolidate ale firmei de investiții respective, după caz.

*Articolul 28***Rolul organului de conducere în gestionarea riscurilor**

- (1) Statele membre se asigură că organul de conducere al firmei de investiții aprobă și examinează periodic strategiile și politicile referitoare la apetitul pentru risc al firmei de investiții și la gestionarea, monitorizarea și diminuarea riscurilor la care firma de investiții este sau poate fi expusă, ținând seama de mediul macroeconomic și de ciclul economic al firmei de investiții.
- (2) Statele membre se asigură că organul de conducere acordă suficient timp pentru ca aspectele menționate la alineatul (1) să poată fi luate în considerare în mod adecvat și că acesta alocă resurse adecvate pentru gestionarea tuturor riscurilor semnificative la care este expusă firma de investiții.
- (3) Statele membre se asigură că firma de investiții stabilește linii de raportare către organul de conducere pentru toate riscurile semnificative și toate politicile de gestionare a riscurilor, precum și pentru orice modificări aduse acestora.
- (4) Statele membre impun tuturor firmelor de investiții care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 32 alineatul (4) litera (a) să instituie un comitet de risc compus din membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul firmei de investiții în cauză.

Membrii comitetului de risc menționat la primul paragraf trebuie să aibă cunoștințele, competențele și expertiza adecvate pentru a înțelege pe deplin, a gestiona și a monitoriza strategia de risc și apetitul pentru risc ale firmei de investiții. Aceștia se asigură că comitetul de risc consiliază organul de conducere cu privire la apetitul pentru risc și strategia de risc generale urmărite în prezent sau preconizate de firma de investiții și sprijină organul de conducere în monitorizarea punerii în aplicare a strategiei respective de către conducerea superioară. Organul de conducere are responsabilitatea generală cu privire la strategiile și politicile de risc ale firmei de investiții.

- (5) Statele membre se asigură că organul de conducere în funcția sa de supraveghere și comitetul de risc al organului de conducere respectiv, dacă a fost instituit un astfel de comitet de risc, au acces la informații privind riscurile la care firma de investiții este sau ar putea fi expusă.

*Articolul 29***Tratamentul riscurilor**

- (1) Autoritățile competente se asigură că firmele de investiții dispun de strategii, politici, procese și sisteme solide pentru identificarea, măsurarea, gestionarea și monitorizarea următoarelor elemente:
 - (a) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru clienți și orice impact semnificativ asupra fondurilor proprii;
 - (b) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru piață și orice impact semnificativ asupra fondurilor proprii;
 - (c) sursele și efectele semnificative ale riscului pentru firma de investiții, în special cele care pot diminua nivelul fondurilor proprii disponibile;
 - (d) riscul de lichiditate de-a lungul unui set corespunzător de orizonturi de timp, inclusiv intrazilnic, astfel încât să se asigure că firma de investiții menține niveluri adecvate ale resurselor lichide, inclusiv în ceea ce privește abordarea surselor semnificative ale riscurilor menționate la literele (a), (b) și (c).

Strategiile, politicile, procesele și sistemele trebuie să fie proporționale cu complexitatea, profilul de risc, obiectul de activitate al firmei de investiții și toleranța la risc stabilite de organul de conducere și să reflecte importanța firmei de investiții în fiecare stat membru în care aceasta își desfășoară activitatea.

În sensul primului paragraf litera (a) și al paragrafului al doilea, autoritățile competente iau în considerare legislația națională care reglementează segregarea aplicabilă fondurilor clienților deținute de o firmă de investiții.

În sensul primului paragraf litera (a), firmele de investiții iau în considerare deținerea unei asigurări de răspundere civilă profesională ca instrument eficace în gestionarea riscurilor.

În sensul primului paragraf litera (c), sursele semnificative ale riscului pentru firma de investiții însăși includ, dacă acest lucru este relevant, modificări semnificative ale valorii contabile a activelor, inclusiv a creanțelor asupra agenților delegați, intrarea în dificultate a clienților sau a contrapărților, poziții în instrumente financiare, monede străine și mărfuri și obligații față de sisteme de pensii cu prestații predefinite.

Firmele de investiții acordă atenția cuvenită oricărui impact semnificativ asupra fondurilor proprii în cazul în care astfel de riscuri nu sunt reflectate în mod corespunzător de cerințele de fonduri proprii calculate în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(2) În cazul în care firmele de investiții sunt nevoite să înceapă un proces de lichidare sau să își înceteze activitatea, autoritățile competente solicită firmelor de investiții ca, ținând seama de viabilitatea și de sustenabilitatea strategiilor și a modelelor lor de afaceri, să acorde atenția cuvenită cerințelor și resurselor necesare care sunt realiste în ceea ce privește calendarul și menținerea fondurilor proprii și ale resurselor lichide, pe tot parcursul procesului de ieșire de pe piață.

(3) Prin derogare de la articolul 25, alineatul (1) literele (a), (c) și (d) din prezentul articol se aplică firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 în vederea completării prezentei directive pentru a se asigura că strategiile, politicile, procesele și sistemele firmelor de investiții sunt solide. În acest sens, Comisia ține cont de evoluțiile de pe piețele financiare, în special de apariția unor noi produse financiare, de evoluțiile standardelor contabile, precum și de evoluțiile care facilitează convergența practicilor de supraveghere.

Articolul 30

Politici de remunerare

(1) Statele membre se asigură că, la stabilirea și aplicarea politicilor lor de remunerare pentru categorii de personal care includ membrii conducerii superioare, personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri, personalul care deține funcții de control, precum și pentru orice angajat care beneficiază de o remunerație totală cel puțin egală cu cea mai mică remunerație primită de către membrii conducerii superioare sau de personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri a cărui activitate profesională are un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții sau al activelor pe care le administrează, firmele de investiții respectă următoarele principii:

- (a) politica de remunerare este documentată clar și proporțională cu dimensiunea, organizarea internă și natura, precum și cu sfera și complexitatea activităților firmei de investiții;
- (b) politica de remunerare este o politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului;
- (c) politica de remunerare este coerentă cu o gestionare adecvată și eficace a riscurilor și promovează o astfel de gestionare;
- (d) politica de remunerare este conformă cu strategia și obiectivele de afaceri ale firmei de investiții și ia în considerare, de asemenea, efectele pe termen lung ale deciziilor de investiții luate;
- (e) politica de remunerare include măsuri menite să evite conflictele de interese, încurajează comportamentul responsabil în afaceri și promovează conștientizarea riscurilor și asumarea prudentă a riscurilor;
- (f) organul de conducere al firmei de investiții în funcția sa de supraveghere adoptă și revizuieste periodic politica de remunerare și își asumă responsabilitatea generală pentru supravegherea punerii în aplicare a acestei politici;
- (g) punerea în aplicare a politicii de remunerare face obiectul unei evaluări interne centrale și independente, efectuată de către funcțiile de control cel puțin o dată pe an;
- (h) membrii personalului care dețin funcții de control sunt independenți de unitățile operaționale pe care le supraveghează, dețin autoritatea corespunzătoare și sunt remunerați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, indiferent de performanțele sectoarelor operaționale pe care le controlează;
- (i) remunerarea funcționarilor cu rang superior cu atribuții de gestionare a riscurilor și de asigurare a conformității este supravegheată direct de către comitetul de remunerare menționat la articolul 33 sau, în cazul în care nu a fost instituit un astfel de comitet, de către organul de conducere în funcția sa de supraveghere;
- (j) politica de remunerare, care ține cont de normele naționale de stabilire a salariilor, face o distincție clară între criteriile aplicate pentru stabilirea următoarelor elemente:
 - (i) remunerația fixă de bază, care reflectă în primul rând experiența profesională relevantă și responsabilitatea organizațională, astfel cum sunt prevăzute în fișa postului unui angajat, ca parte a termenilor de angajare a acestuia;
 - (ii) remunerația variabilă, care reflectă performanțele sustenabile și adaptate la risc ale unui angajat, precum și performanțele care depășesc fișa postului angajatului respectiv;
- (k) componenta fixă reprezintă o proporție suficient de mare din remunerația totală, astfel încât să permită aplicarea unei politici complet flexibile privind componentele de remunerație variabilă, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă de remunerație variabilă.

(2) În sensul alineatului (1) litera (k), statele membre se asigură că firmele de investiții stabilesc raporturile adecvate între componenta variabilă și componenta fixă a remunerației totale în politicile lor de remunerare, ținând seama de activitățile economice ale firmei de investiții și de riscurile asociate, precum și de impactul diferitelor categorii de personal menționate la alineatul (1) asupra profilului de risc al firmei de investiții.

(3) Statele membre se asigură că firmele de investiții stabilesc și aplică principiile menționate la alineatul (1) într-un mod care să fie adecvat în raport cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu natura, sfera și complexitatea activităților lor.

(4) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile adecvate pentru identificarea categoriilor de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. ABE și ESMA iau în considerare Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei ⁽²⁶⁾, precum și ghidurile existente privind remunerarea în temeiul Directivelor 2009/65/CE, 2011/61/UE și 2014/65/UE și urmăresc minimizarea divergențelor față de dispozițiile existente.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 31

Firmele de investiții care beneficiază de sprijin financiar public extraordinar

Statele membre se asigură că, în cazul în care o firmă de investiții beneficiază de sprijin financiar public extraordinar, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 28 din Directiva 2014/59/UE:

- (a) firma de investiții respectivă nu plătește nicio remunerație variabilă membrilor organului de conducere;
- (b) în cazul în care remunerația variabilă plătită personalului care nu constă în membri ai organului de conducere ar fi incompatibilă cu menținerea de către o firmă de investiții a unei baze de capital solide și cu ieșirea în timp util a acesteia de sub sprijinul financiar public extraordinar, remunerația variabilă se limitează la o parte din veniturile nete.

Articolul 32

Remunerația variabilă

(1) Statele membre se asigură că orice remunerație variabilă acordată și plătită de către o firmă de investiții categoriilor de personal menționate la articolul 30 alineatul (1) îndeplinește toate cerințele următoare în aceleași condiții ca cele prevăzute la articolul 30 alineatul (3):

- (a) în cazul în care remunerația variabilă este legată de performanțe, valoarea totală a remunerației variabile se bazează pe o evaluare combinată a performanței individuale, a performanței unității operaționale în cauză și a rezultatelor globale ale firmei de investiții;
- (b) la evaluarea performanței individuale sunt luate în considerare atât criteriile financiare, cât și criteriile nefinanciare;
- (c) evaluarea performanței menționate la litera (a) se bazează pe o perioadă multianuală, ținând seama de ciclul economic al firmei de investiții și de riscurile specifice activității acesteia;
- (d) remunerația variabilă nu afectează capacitatea firmei de investiții de a asigura o bază de capital solidă;
- (e) nu este permisă remunerația variabilă garantată, cu excepția celei acordate pentru personalul nou-angajat, numai pentru primul an de angajare și în cazul în care firma de investiții are o bază solidă de capital;
- (f) plățile aferente încetării anticipate a unui contract de muncă reflectă performanțele obținute în timp de către persoana în cauză și nu recompensează incapacitatea sau abaterile profesionale;
- (g) pachetele salariale care sunt legate de compensarea sau preluarea drepturilor convenite în temeiul contractelor încheiate pentru perioade de angajare precedente sunt aliniate la interesele pe termen lung ale firmei de investiții;

⁽²⁶⁾ Recomandarea Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (JO L 120, 15.5.2009, p. 22).

- (h) măsurarea performanțelor utilizată ca bază pentru a calcula ansamblurile de componente variabile ale remunerației trebuie să țină seama de toate tipurile de riscuri actuale și viitoare, precum și de costul capitalului și al lichidității impuse în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (i) alocarea componentelor variabile ale remunerației în cadrul firmei de investiții ține seama, de asemenea, de toate tipurile de riscuri actuale și viitoare;
- (j) cel puțin 50 % din remunerația variabilă trebuie să fie reprezentată de oricare dintre următoarele instrumente:
- (i) acțiuni sau participații echivalente, în funcție de structura juridică a firmei de investiții în cauză;
 - (ii) instrumente legate de acțiuni sau instrumente echivalente fără numerar, în funcție de structura juridică a firmei de investiții în cauză;
 - (iii) instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau alte instrumente care pot fi convertite integral în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau a căror valoare poate fi redusă și care reflectă în mod adecvat calitatea creditului firmei de investiții în condiții de continuitate a activității;
 - (iv) instrumente fără numerar care reflectă instrumentele portofoliilor administrate;
- (k) prin derogare de la litera (j), în cazul în care o firmă de investiții nu emite niciunul dintre instrumentele menționate la litera respectivă, autoritățile competente pot aproba utilizarea unor mecanisme alternative care îndeplinesc aceleași obiective;
- (l) cel puțin 40 % din remunerația variabilă este reportată pe o perioadă cuprinsă între trei și cinci ani, după caz, în funcție de ciclul economic al firmei de investiții, de natura activității acesteia, de riscurile aferente acesteia și de activitățile persoanei în cauză, cu excepția cazului în care valoarea remunerației variabile este deosebit de ridicată, situație în care proporția remunerației variabile care trebuie reportată este de cel puțin 60 %;
- (m) remunerația variabilă este redusă cu până la 100 % în cazul în care performanța financiară a firmei de investiții este slabă sau negativă, inclusiv prin aplicarea mecanismelor de tip *malus* sau de recuperare (*clawback*) care fac obiectul criteriilor stabilite de firmele de investiții vizând în special situațiile în care persoana în cauză:
- (i) a participat la o conduită care a avut ca rezultat pierderi semnificative pentru firma de investiții sau a fost responsabilă de o astfel de conduită;
 - (ii) este considerată ca nemaîndeplinind cerințele de competență profesională și probitate morală;
- (n) beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt aliniate la strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale firmei de investiții.
- (2) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că:
- (a) persoanele menționate la articolul 30 alineatul (1) nu utilizează strategii de acoperire personală sau asigurări legate de remunerație și de răspundere pentru a submina principiile menționate la alineatul (1);
 - (b) remunerația variabilă nu este plătită prin vehicule sau metode financiare care favorizează nerespectarea prezentei directive sau a Regulamentului (UE) 2019/2033.
- (3) În sensul alineatului (1) litera (j), instrumentele menționate la litera respectivă fac obiectul unei politici de conservare adecvate concepute în așa fel încât să alinieze stimulentele oferite persoanelor la interesele pe termen lung ale firmei de investiții, precum și ale creditorilor și clienților acesteia. Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot impune restricții cu privire la tipul acestor instrumente și la caracteristicile lor sau pot interzice utilizarea anumitor instrumente pentru remunerația variabilă.

În sensul alineatului (1) litera (l), remunerația variabilă reportată nu se dobândește mai rapid decât pe o bază proporțională.

În sensul alineatului (1) litera (n), în cazul în care raporturile contractuale ale unui angajat cu firma de investiții încetează înainte ca acesta să împlinească vârsta de pensionare, beneficiile discreționare de tipul pensiilor se rețin de către firma de investiții timp de cinci ani sub forma instrumentelor menționate la litera (j). Atunci când un angajat ajunge la vârsta de pensionare și se pensionează, beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt plătite angajatului în cauză sub forma instrumentelor menționate la litera (j), sub rezerva respectării a unei perioade de reținere de cinci ani.

- (4) Alineatul (1) literele (j) și (l) și alineatul (3) al treilea paragraf nu se aplică:
- (a) unei firme de investiții ale cărei active bilanțiere și extrabilanțiere au în medie o valoare mai mică sau egală cu 100 de milioane EUR în perioada de patru ani imediat anterioară unui exercițiu financiar dat;
 - (b) unei persoane a cărei remunerație variabilă anuală nu depășește 50 000 EUR și nu reprezintă mai mult de un sfert din remunerația anuală totală a persoanei respective.

- (5) Prin derogare de la alineatul (4) litera (a), un stat membru poate ridica pragul menționat la litera respectivă, cu condiția ca firma de investiții să îndeplinească următoarele criterii:
- (a) firma de investiții să nu fie, în statul membru în care este stabilită, una dintre cele mai mari trei firme de investiții din punctul de vedere al valorii totale a activelor;
 - (b) firma de investiții să nu facă obiectul unor obligații sau să facă obiectul unor obligații simplificate legate de planificarea redresării și a rezoluției în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2014/59/UE;
 - (c) volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere ale unei firme de investiții legate de portofoliul de tranzacționare să fie mai mic sau egal cu 150 de milioane EUR;
 - (d) volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere ale unei firme de investiții cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu 100 de milioane EUR;
 - (e) pragul să nu depășească 300 de milioane EUR; și
 - (f) ridicarea pragului să fie oportună, ținând seama de natura și sfera activităților firmei de investiții, de organizarea ei internă și, după caz, de caracteristicile grupului din care face parte.
- (6) Prin derogare de la alineatul (4) litera (a), un stat membru poate reduce pragul menționat la litera respectivă, cu condiția ca reducerea pragului să fie oportună, ținând seama de natura și sfera activităților firmei de investiții, de organizarea ei internă și, după caz, de caracteristicile grupului din care face parte.
- (7) Prin derogare de la alineatul (4) litera (b), un stat membru poate decide că membrii personalului care au dreptul la o remunerație variabilă anuală situată sub pragul și ponderea menționate la litera respectivă nu fac obiectul exceptării prevăzute în aceasta din cauza specificităților pieței naționale în ceea ce privește practicile de remunerare sau din cauza naturii responsabilităților și a profilului postului respectivilor membri ai personalului.
- (8) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza clasele de instrumente care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (j) punctul (iii) și pentru a preciza posibilele mecanisme alternative prevăzute la alineatul (1) litera (k).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (9) ABE, în consultare cu ESMA, adoptă orientări pentru facilitarea punerii în aplicare a alineatelor (4), (5) și (6) și asigură aplicarea lor consecventă.

Articolul 33

Comitetul de remunerare

- (1) Statele membre se asigură că firmele de investiții care nu îndeplinesc criteriile enunțate la articolul 32 alineatul (4) litera (a) instituie un comitet de remunerare. Acest comitet de remunerare este echilibrat din perspectiva genului și exercită o judecată competentă și independentă cu privire la politicile și practicile de remunerare și la stimulentele create în vederea gestionării riscurilor, a capitalului și a lichidității. Comitetul de remunerare poate fi instituit la nivel de grup.
- (2) Statele membre se asigură că comitetul de remunerare răspunde de elaborarea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra gestionării riscurilor firmei de investiții în cauză și care trebuie luate de organul de conducere. Președintele și membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul firmei de investiții în cauză. Atunci când legislația națională prevede reprezentarea personalului în organul de conducere, comitetul de remunerare include unul sau mai mulți reprezentanți ai personalului.
- (3) La elaborarea deciziilor menționate la alineatul (2), comitetul de remunerare ține seama de interesul public și de interesele pe termen lung ale acționarilor, investitorilor și altor părți interesate ale firmei de investiții.

Articolul 34

Supravegherea politicilor de remunerare

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente colectează informațiile publicate în conformitate cu articolul 51 primul paragraf literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2019/2033, precum și informațiile furnizate de firmele de investiții cu privire la diferența de remunerare între femei și bărbați și utilizează aceste informații pentru a compara tendințele și practicile de remunerare.

Autoritățile competente transmit informațiile respective către ABE.

(2) ABE utilizează informațiile primite de la autoritățile competente în conformitate cu alineatele (1) și (4) pentru a compara tendințele și practicile de remunerare la nivelul Uniunii.

(3) ABE, în consultare cu ESMA, emite ghiduri privind aplicarea de politici de remunerare solide. Aceste ghiduri iau în considerare cel puțin cerințele menționate la articolele 30-33 și principiile privind politicile de remunerare solide prevăzute în Recomandarea 2009/384/CE.

(4) Statele membre se asigură că firmele de investiții transmit autorităților competente informații privind numărul persoanelor fizice din fiecare firmă de investiții a căror remunerație este mai mare sau egală cu 1 milion EUR pentru fiecare exercițiu financiar, defalcate pe intervale valorice de 1 milion EUR, inclusiv informații privind responsabilitățile de serviciu, sectorul operațional în cauză, precum și principalele elemente ale salariului, primele, indemnizațiile pe termen lung și contribuția la pensie.

Statele membre se asigură că firmele de investiții furnizează autorităților competente, la cerere, cifrele reprezentând remunerația totală a fiecărui membru al organului de conducere sau al conducerii superioare.

Autoritățile competente transmit informațiile menționate la primul și al doilea paragraf către ABE, care le publică la nivel agregat pentru fiecare stat membru de origine, într-un format de raportare comun. ABE, în consultare cu ESMA, poate elabora ghiduri pentru facilitarea punerii în aplicare a prezentului alineat și pentru asigurarea consecvenței informațiilor colectate.

Articolul 35

Raportul ABE privind riscurile de mediu, sociale și de guvernanză

ABE elaborează un raport privind introducerea de criterii tehnice referitoare la expunerile la activități asociate în mod substanțial cu obiectivele de mediu, sociale și de guvernanză (ESG) în procesul de analiză de supraveghere și evaluare, cu scopul de a evalua posibilele surse și efecte ale acestor riscuri asupra firmelor de investiții, ținând seama de actele juridice aplicabile ale Uniunii în domeniul taxonomiei ESG.

Raportul ABE menționat la primul paragraf cuprinde cel puțin următoarele:

- (a) o definiție a riscurilor ESG, inclusiv a riscurilor fizice și a riscurilor legate de tranziția către o economie mai durabilă și inclusiv, în ceea ce privește riscurile de tranziție, a riscurilor legate de deprecierea activelor ca urmare a modificărilor aduse reglementărilor, a criteriilor calitative și cantitative și a indicatorilor relevanți pentru evaluarea acestor riscuri, precum și o metodologie pentru a evalua posibilitatea ca aceste riscuri să apară pe termen scurt, mediu sau lung și posibilitatea ca aceste riscuri să aibă un impact financiar semnificativ asupra unei firme de investiții;
- (b) o evaluare a posibilității ca concentrările semnificative ale anumitor active să crească riscurile ESG, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziție pentru o firmă de investiții;
- (c) o descriere a proceselor prin intermediul cărora o firmă de investiții poate identifica, evalua și gestiona riscurile ESG, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziție;
- (d) criteriile, parametrii și indicatorii prin intermediul cărora autoritățile de supraveghere și firmele de investiții pot evalua impactul riscurilor ESG pe termen scurt, mediu și lung în cadrul procesului de analiză de supraveghere și evaluare.

ABE înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei raportul cuprinzând constatările sale până la 26 decembrie 2021.

Pe baza raportului respectiv, ABE poate adopta, dacă este cazul, ghiduri pentru introducerea de criterii referitoare la riscurile ESG pentru procesul de analiză de supraveghere și evaluare care să ia în considerare constatările raportului ABE menționat la prezentul articol.

Secțiunea 3

Procesul de analiză de supraveghere și evaluare*Articolul 36***Analiză de supraveghere și evaluare**

(1) Autoritățile competente analizează, în măsura în care este relevant și necesar și ținând seama de dimensiunea, profilul de risc și modelul de afaceri ale firmei de investiții, dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de firmele de investiții pentru a se conforma prezentei directive și Regulamentului (UE) 2019/2033 și evaluează următoarele elemente, după caz și dacă este relevant, pentru a asigura gestionarea și acoperirea adecvată a riscurilor firmelor de investiții:

- (a) riscurile menționate la articolul 29;
- (b) distribuirea geografică a expunerilor firmei de investiții;
- (c) modelul de afaceri al firmei de investiții;
- (d) evaluarea riscului sistemic, ținând seama de identificarea și măsurarea riscului sistemic în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau de recomandările CERS;
- (e) riscurile pentru securitatea rețelelor și a sistemelor informatice ale firmelor de investiții, pentru a asigura confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea proceselor, datelor și activelor acestora;
- (f) expunerea firmei de investiții la riscul de rată a dobânzii rezultat din activități din afara portofoliului de tranzacționare;
- (g) mecanismele de guvernare ale firmei de investiții și capacitatea membrilor organului de conducere de a-și exercita atribuțiile.

În sensul prezentului alineat, dacă firmele de investiții dețin o asigurare de răspundere civilă profesională, autoritățile competente iau în considerare în mod corespunzător acest lucru.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente stabilesc frecvența și intensitatea analizei și evaluării menționate la alineatul (1) ținând seama de dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de firmele de investiții în cauză și, după caz, de importanța sistemică a acestora, precum și de principiul proporționalității.

Autoritățile competente decid, de la caz la caz, dacă și în ce formă se efectuează analiza și evaluarea cu privire la firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, numai în cazul în care consideră necesar, având în vedere dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea activităților firmelor de investiții respective.

În sensul primului paragraf, se ia în considerare legislația națională care reglementează segregarea aplicabilă fondurilor clienților deținute de firmele de investiții.

(3) La efectuarea analizei și evaluării menționate la alineatul (1) litera (g), autoritățile competente au acces la ordinele de zi, procesele-verbale și documentele justificative ale reuniunilor organului de conducere și ale comitetelor acestuia, precum și la rezultatele evaluării interne sau externe a performanțelor organului de conducere.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a completa prezenta directivă pentru a garanta faptul că dispozițiile, strategiile, procesele și mecanismele firmelor de investiții asigură o gestionare și acoperire adecvată a riscurilor acestora. În acest sens, Comisia ține cont de evoluțiile de pe piețele financiare, în special de apariția unor noi produse financiare, de evoluțiile standardelor contabile, precum și de evoluțiile care facilitează convergența practicilor de supraveghere.

*Articolul 37***Analiza continuă a autorizării utilizării modelelor interne**

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente analizează în mod regulat și cel puțin o dată la trei ani respectarea de către firmele de investiții a cerințelor privind autorizarea utilizării modelelor interne, astfel cum se menționează la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2019/2033. Autoritățile competente au în vedere, în special, modificările activității firmelor de investiții și punerea în aplicare a modelelor interne respective în cazul produselor noi și analizează și evaluează dacă firma de investiții utilizează tehnici și practici corect elaborate și actualizate în ceea ce privește modelele interne respective. Autoritățile competente se asigură că deficiențele semnificative identificate de modelele interne

ale firmelor de investiții în ceea ce privește acoperirea riscurilor sunt corectate sau iau măsuri pentru atenuarea consecințelor acestor deficiențe, inclusiv prin impunerea unor majorări de capital sau a unor factori de multiplicare mai ridicați.

(2) În cazul în care, pentru modelele interne de calculare a riscului pentru piață, depășiri numeroase, astfel cum sunt menționate la articolul 366 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indică faptul că modelele interne nu sunt sau nu mai sunt suficient de precise, autoritățile competente revocă autorizarea utilizării modelelor interne sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelele interne sunt îmbunătățite cu promptitudine într-un interval de timp fix.

(3) În cazul în care o firmă de investiții căreia i s-a acordat autorizarea de a utiliza modele interne nu mai îndeplinește cerințele pentru aplicarea modelelor interne respective, autoritățile competente solicită firmei de investiții fie să demonstreze că efectul neîndeplinirii cerințelor în cauză este nesemnificativ, fie să prezinte un plan și un termen pentru asigurarea conformării cu aceste cerințe. Autoritățile competente solicită îmbunătățirea planului prezentat atunci când este puțin probabil ca acesta să aibă drept rezultat conformarea deplină sau când termenul este inadecvat.

În cazul în care este puțin probabil ca firma de investiții să se conformeze până la termenul prevăzut sau nu a demonstrat în mod satisfăcător că efectul neconformării este nesemnificativ, statele membre se asigură că autoritățile competente revocă autorizarea utilizării modelelor interne sau limitează această autorizare la domeniile de activitate conforme sau la domeniile de activitate în care conformarea poate fi asigurată într-un termen corespunzător.

(4) ABE analizează modelele interne ale firmelor de investiții și modul în care firmele de investiții care utilizează modele interne abordează riscuri sau expuneri similare. Aceasta informează ESMA în acest sens.

Pentru a promova coerența, eficiența și eficacitatea practicilor în materie de supraveghere, ABE elaborează, pe baza analizei respective și în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ghiduri care să conțină criteriile de referință privind modul în care firmele de investiții trebuie să utilizeze modelele interne, precum și modul în care respectivele modele interne trebuie să se aplice în cazul unor riscuri sau expuneri similare.

Statele membre încurajează autoritățile competente să țină seama de respectivele analize și ghiduri în scopul analizei menționate la alineatul (1).

Secțiunea 4

Măsuri și competențe de supraveghere

Articolul 38

Măsuri de supraveghere

Autoritățile competente impun firmelor de investiții să întreprindă, într-un stadiu incipient, măsurile necesare în vederea abordării următoarelor probleme:

- (a) o firmă de investiții nu îndeplinește cerințele prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) 2019/2033;
- (b) autoritățile competente dețin dovezi conform cărora este probabil ca o firmă de investiții să încalce dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive sau dispozițiile Regulamentului (UE) 2019/2033 în următoarele 12 luni.

Articolul 39

Competențe de supraveghere

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele de supraveghere necesare pentru a interveni în exercitarea funcțiilor lor în activitatea firmelor de investiții într-un mod eficace și proporțional.

(2) În sensul articolului 36, al articolului 37 alineatul (3) și al articolului 38 și în vederea aplicării Regulamentului (UE) 2019/2033, autoritățile competente dispun de următoarele competențe:

- (a) de a impune firmelor de investiții să dețină fonduri proprii, în plus față de cerințele stabilite la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, în condițiile enunțate la articolul 40 din prezenta directivă, sau să ajusteze fondurile proprii și activele lichide necesare în cazul unei modificări semnificative a activității economice a firmelor de investiții respective;
 - (b) de a impune consolidarea dispozițiilor, a proceselor, a mecanismelor și a strategiilor puse în aplicare în conformitate cu articolele 24 și 26;
 - (c) de a impune firmelor de investiții să prezinte, în termen de un an, un plan pentru revenirea la conformarea cu cerințele de supraveghere prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033, de a stabili un termen-limită pentru punerea în aplicare a planului respectiv și de a solicita îmbunătățirea planului respectiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și termenul-limită;
 - (d) de a impune firmelor de investiții să aplice o anumită politică de constituire de provizioane sau un anumit tratament al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii;
 - (e) de a restrânge sau a limita activitățile, operațiunile sau rețeaua firmelor de investiții ori de a solicita cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea financiară a unei firme de investiții;
 - (f) de a impune reducerea riscului inerent activităților, produselor și sistemelor firmelor de investiții, inclusiv a celui inerent activităților externalizate;
 - (g) de a impune firmelor de investiții limitarea remunerației variabile la un anumit procent din veniturile nete atunci când remunerația respectivă nu este în concordanță cu menținerea unei baze de capital solide;
 - (h) de a impune firmelor de investiții utilizarea profiturilor lor nete pentru a-și consolida fondurile proprii;
 - (i) de a restricționa sau a interzice distribuirile sau plățile sub formă de dobânzi ale unei firme de investiții către acționari, asociați sau deținători de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, atunci când restricția sau interdicția respectivă nu constituie un eveniment de nerambursare pentru firma de investiții;
 - (j) de a impune cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă, în plus față de cele enunțate în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) 2019/2033, inclusiv raportarea privind situația capitalurilor și a pozițiilor de lichiditate;
 - (k) de a impune cerințe de lichiditate specifice în conformitate cu articolul 42;
 - (l) de a solicita publicarea de informații suplimentare;
 - (m) de a solicita firmelor de investiții să reducă riscurile pentru securitatea rețelelor și a sistemelor informatice ale firmelor de investiții, pentru a asigura confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea proceselor, a datelor și a activelor acestora.
- (3) În sensul alineatului (2) litera (j), autoritățile competente pot impune firmelor de investiții cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă numai dacă informațiile care trebuie raportate nu sunt duplicate și dacă se îndeplinește una dintre condițiile următoare:
- (a) se aplică unul dintre cazurile menționate la articolul 38 literele (a) și (b);
 - (b) autoritatea competentă consideră că este necesar să strângă dovezile menționate la articolul 38 litera (b);
 - (c) informațiile suplimentare sunt necesare în scopul procesului de analiză de supraveghere și evaluare menționat la articolul 36.

Informațiile sunt considerate duplicate atunci când autoritatea competentă dispune deja de informații identice sau de informații care sunt în mare măsură identice sau când aceste informații pot fi produse de către autoritatea competentă ori pot fi obținute de către aceeași autoritate competentă prin alte mijloace decât printr-o cerință de raportare a informațiilor respective de către firma de investiții. O autoritate competentă nu solicită informații suplimentare în cazul în care informațiile respective se află la dispoziția autorității competente într-un format sau la un nivel de granularitate diferit față de informațiile suplimentare care trebuie raportate, iar formatul sau nivelul de granularitate diferit nu împiedică autoritatea competentă să producă informații care sunt în mare măsură similare.

Articolul 40

Cerința de fonduri proprii suplimentare

- (1) Autoritățile competente impun cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (a) numai în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 36 și 37, constată că o firmă de investiții se află în una dintre următoarele situații:
- (a) firma de investiții este expusă la riscuri sau la elemente de risc sau prezintă riscuri pentru alții, care sunt semnificative și nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de fonduri proprii, în special de cerințele calculate pe baza factorilor K, prevăzute în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033;

- (b) firma de investiții nu îndeplinește cerințele enunțate la articolele 24 și 26 și este puțin probabil ca alte măsuri de supraveghere să îmbunătățească suficient dispozițiile, procesele, mecanismele și strategiile într-un termen adecvat;
- (c) ajustările referitoare la evaluarea prudentă a portofoliului de tranzacționare sunt insuficiente pentru a permite firmei de investiții să își vândă sau să își acopere pozițiile într-un termen scurt fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață;
- (d) analiza efectuată în conformitate cu articolul 37 arată că nerespectarea cerințelor pentru aplicarea modelelor interne autorizate va avea probabil ca rezultat niveluri necorespunzătoare de capital;
- (e) firma de investiții nu reușește în mod repetat să stabilească sau să mențină un nivel adecvat de fonduri proprii suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 41.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a) din prezentul articol, se consideră că riscurile sau elementele de risc nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia și a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033 numai atunci când cuantumul, tipurile și repartizarea capitalului considerate adecvate de către autoritatea competentă în urma analizei de supraveghere a evaluării desfășurate de firmele de investiții în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din prezenta directivă sunt mai mari decât cerința de fonduri proprii pentru firma de investiții prevăzută în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

În sensul primului paragraf, capitalul considerat a fi adecvat poate include riscuri sau elemente de risc care sunt excluse în mod explicit de la cerința de fonduri proprii prevăzută în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(3) Autoritățile competente stabilesc nivelul fondurilor proprii suplimentare impus în temeiul articolului 39 alineatul (2) litera (a) ca fiind diferența dintre capitalul considerat adecvat în temeiul prezentului articol alineatul (2) și cerința de fonduri proprii prevăzută în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(4) Autoritățile competente impun firmelor de investiții să îndeplinească cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (a) cu fonduri proprii, sub rezerva următoarelor condiții:

- (a) cel puțin trei sferturi din cerința de fonduri proprii suplimentare trebuie îndeplinită cu fonduri proprii de nivel 1;
- (b) cel puțin trei sferturi din fondurile proprii de nivel 1 trebuie să fie constituite din fonduri proprii de nivel 1 de bază;
- (c) aceste fonduri proprii nu se utilizează pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii stabilite la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(5) Autoritățile competente motivează în scris decizia de a impune o cerință de fonduri proprii suplimentare, astfel cum este menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (a), prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menționate la prezentul articol alineatele (1)-(4). Aceasta include, în cazul enunțat la prezentul articol alineatul (1) litera (d), o expunere explicită a motivelor pentru care nivelul de capital stabilit în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) nu mai este considerat suficient.

(6) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze modul în care se măsoară riscurile și elementele de risc menționate la alineatul (2), inclusiv riscurile sau elementele de risc care sunt excluse în mod explicit din cerințele de fonduri proprii prevăzute în partea a treia sau a patra din Regulamentul (UE) 2019/2033.

ABE se asigură că proiectele de standarde tehnice de reglementare includ indicatori calitativi de orientare pentru cuantumul fondurilor proprii suplimentare menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a), ținând seama de gama de modele de afaceri și forme juridice diferite pe care le pot asuma firmele de investiții, și sunt proporționale având în vedere:

- (a) sarcinile de punere în aplicare ce revin firmelor de investiții și autorităților competente;
- (b) posibilitatea ca nivelul mai ridicat al cerințelor de fonduri proprii care se aplică atunci când firmele de investiții nu folosesc modele interne să justifice impunerea de cerințe de fonduri proprii mai reduse atunci când se evaluează riscurile și elementele de risc în conformitate cu alineatul (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate în primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) Autoritățile competente pot impune firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 o cerință de fonduri proprii suplimentare, în conformitate cu alineatele (1)-(6), pe baza unei evaluări de la caz la caz și în cazul în care autoritatea competentă consideră că acest lucru este justificat.

Articolul 41

Orientări privind fondurile proprii suplimentare

(1) Ținând seama de principiul proporționalității și proporțional cu dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților firmelor de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, autoritățile competente pot solicita acestor firme de investiții să dispună de niveluri de fonduri proprii care, în temeiul articolului 24, sunt în suficientă măsură mai ridicate decât cerințele stabilite în partea a treia din Regulamentul (UE) 2019/2033 și în prezenta directivă, inclusiv cerințele de fonduri proprii suplimentare menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a), pentru a se asigura că fluctuațiile economice ciclice nu conduc la o încălcare a acestor cerințe și nu amenință capacitatea firmei de investiții de a își lichida și înceta activitatea într-un mod ordonat.

(2) Autoritățile competente analizează, dacă este cazul, nivelul de fonduri proprii stabilit de fiecare firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile pentru a se califica drept firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, și, după caz, comunică firmei de investiții în cauză concluziile acestei analize, inclusiv eventualele așteptări legate de ajustarea nivelului de fonduri proprii stabilit în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. O astfel de comunicare include data până la care autoritatea competentă solicită ca ajustarea să fie finalizată.

Articolul 42

Cerințe de lichiditate specifice

(1) Autoritățile competente impun cerințele de lichiditate specifice menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (k) din prezenta directivă numai în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 36 și 37 din prezenta directivă, concluzionează că o firmă de investiții care nu îndeplinește condițiile pentru a se califica drept firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 sau care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, dar nu a fost scutită de la îndeplinirea cerinței de lichiditate în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se află în una dintre următoarele situații:

- (a) firma de investiții este expusă la riscul de lichiditate sau la elemente de risc de lichiditate care sunt semnificative și nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de lichiditate prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (b) firma de investiții nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 24 și 26 din prezenta directivă și este puțin probabil ca alte măsuri administrative să îmbunătățească suficient dispozițiile, procesele, mecanismele și strategiile într-un termen adecvat;

(2) În sensul alineatului (1) litera (a) din prezentul articol, se consideră că riscul de lichiditate sau elementele de risc de lichiditate nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite în mod suficient de cerința de lichiditate prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033 numai atunci când cuantumul și tipurile de lichiditate considerate adecvate de către autoritatea competentă în urma analizei de supraveghere a evaluării desfășurate de firmele de investiții în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din prezenta directivă sunt mai mari decât cerința de lichiditate pentru firma de investiții, prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(3) Autoritățile competente stabilesc nivelul de lichiditate specific impus în temeiul articolului 39 alineatul (2) litera (k) din prezenta directivă ca fiind diferența dintre lichiditatea considerată adecvată în temeiul prezentului articol alineatul (2) și cerința de lichiditate prevăzută în partea a cincea din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(4) Autoritățile competente impun firmelor de investiții să îndeplinească cerințele specifice privind lichiditățile menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (k) din prezenta directivă cu activele lichide astfel cum se prevede la articolul 43 din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(5) Autoritățile competente motivează în scris decizia de a impune o cerință de lichiditate specifică, astfel cum este menționată la articolul 39 alineatul (2) litera (k), prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menționate la prezentul articol alineatele (1)-(3).

(6) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza, într-un mod adecvat dimensiunii, structurii și organizării interne a firmelor de investiții, precum și naturii, sferei și complexității activităților lor, modul în care se măsoară riscul de lichiditate și elementele de risc de lichiditate menționate la alineatul (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 43

Cooperarea cu autoritățile de rezoluție

Autoritățile competente notifică autorităților de rezoluție relevante orice cerință de fonduri proprii suplimentare impusă în temeiul articolului 39 alineatul (2) litera (a) din prezenta directivă pentru o firmă de investiții care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/59/UE și cu privire la eventualele așteptări legate de ajustarea menționată la articolul 41 alineatul (2) din prezenta directivă în ceea ce privește firma de investiții respectivă.

Articolul 44

Cerințe de publicare

Statele membre se asigură că autoritățile competente au competența de a:

- (a) solicita firmelor de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 și firmelor de investiții menționate la articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/2033 să publice informațiile menționate la articolul 46 din Regulamentul (UE) 2019/2033 de mai multe ori pe an și să stabilească termene pentru această publicare;
- (b) să solicite firmelor de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 și firmelor de investiții menționate la articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/2033 să utilizeze mijloace și spații de informare specifice, în special site-urile de internet ale firmelor de investiții, pentru alte publicații decât situațiile financiare;
- (c) să solicite întreprinderilor-mamă să publice anual, fie integral, fie prin trimiteri la informații echivalente, o descriere a structurii juridice, precum și a guvernancei și a structurii organizatorice a grupului de firme de investiții, în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) din prezenta directivă și cu articolul 10 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 45

Obligația de a informa ABE

- (1) Autoritățile competente informează ABE în legătură cu:
 - (a) procesul lor de analiză și evaluare menționat la articolul 36;
 - (b) metodologia utilizată pentru luarea deciziilor menționate la articolele 39, 40 și 41;
 - (c) nivelul sancțiunilor administrative stabilit de statele membre, menționate la articolul 18.

ABE transmite ESMA informațiile menționate la prezentul alineat.

- (2) ABE, în consultare cu ESMA, evaluează informațiile puse la dispoziție de autoritățile competente pentru dezvoltarea coerenței procesului de analiză de supraveghere și evaluare. Pentru a-și finaliza evaluarea, ABE, după consultarea ESMA, poate solicita informații suplimentare din partea autorităților competente, în mod proporțional și în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE publică pe site-ul său de internet informațiile agregate menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (c).

ABE prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la gradul de convergență al aplicării prezentului capitol în statele membre. ABE efectuează evaluări *inter pares* în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, atunci când acest lucru este necesar. Aceasta informează ESMA în legătură cu astfel de evaluări *inter pares*.

ABE și ESMA emit ghiduri destinate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și, după caz, cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, pentru a preciza într-un mod adecvat dimensiunii, structurii și organizării interne a firmelor de investiții, precum și naturii, sferei și complexității activităților lor, procedurile și metodologiile comune pentru procesul de analiză de supraveghere și evaluare menționat la alineatul (1) și pentru evaluarea tratamentului riscurilor menționat la articolul 29 din prezenta directivă.

CAPITOLUL 3

Supravegherea grupurilor de firme de investiții

Secțiunea 1

Supravegherea grupurilor de firme de investiții pe bază consolidată și supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup

Articolul 46

Stabilirea supraveghetorului grupului

- (1) Statele membre se asigură că, atunci când un grup de firme de investiții este condus de o firmă de investiții-mamă din Uniune, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a respectivei firme de investiții-mamă din Uniune.
- (2) Statele membre se asigură că, atunci când întreprinderea-mamă a unei firme de investiții este o societate de investiții holding-mamă din Uniune sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții respective.
- (3) Statele membre se asigură că, atunci când două sau mai multe firme de investiții autorizate în două sau mai multe state membre au aceeași societate de investiții holding-mamă din Uniune sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții autorizate din statul membru în care este stabilită societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă.
- (4) Statele membre se asigură că, atunci când întreprinderile-mamă a două sau mai multe firme de investiții autorizate în două sau mai multe state membre cuprind mai multe societăți de investiții holding sau societăți financiare holding mixte ale căror sedii centrale se află în state membre diferite, iar în fiecare dintre aceste state există o firmă de investiții, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.
- (5) Statele membre se asigură că, atunci când două sau mai multe firme de investiții autorizate în Uniune au aceeași societate de investiții holding-mamă din Uniune sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune și niciuna dintre aceste firme de investiții nu a fost autorizată în statul membru în care a fost înființată societatea de investiții holding sau societatea financiară holding mixtă, supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup se exercită de către autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.
- (6) Autoritățile competente pot, de comun acord, să renunțe la criteriile menționate la alineatele (3), (4) și (5) atunci când aplicarea acestora nu ar fi adecvată pentru o supraveghere eficace pe bază consolidată sau o supraveghere eficace a conformării cu testul capitalului la nivel de grup, având în vedere firmele de investiții respective și importanța activităților lor în statele membre relevante, și să desemneze o altă autoritate competentă să efectueze supravegherea pe bază consolidată sau supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup. În astfel de cazuri, înainte de a adopta o astfel de decizie, autoritățile competente oferă societății de investiții holding-mamă din Uniune, societății financiare holding mixte-mamă din Uniune sau firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, după caz, ocazia de a-și exprima opinia cu privire la decizia pe care intenționează să o adopte. Autoritățile competente notifică Comisiei și ABE orice astfel de decizie.

Articolul 47

Cerințe de informare în situații de urgență

Atunci când survine o situație de urgență, inclusiv o situație astfel cum este prezentată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau o situație în care se manifestă evoluții negative ale piețelor, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup de firme de investiții, supraveghetorul grupului, stabilit în conformitate cu articolul 46 din prezenta directivă, avertizează ABE, CERS și autoritățile competente relevante, cât mai curând posibil, în conformitate cu capitolul 1 secțiunea 2 din prezentul titlu, și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin acestora.

Articolul 48

Colegiile de supraveghetori

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului stabilit în conformitate cu articolul 46 din prezenta directivă poate, dacă este cazul, să instituie colegii de supraveghetori pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor menționate la prezentul articol și pentru a asigura coordonarea și cooperarea cu autoritățile de supraveghere relevante din țările terțe, în special în cazul în care acest lucru este necesar în scopul aplicării articolului 23 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/2033 pentru a face schimburi de informații relevante privind modelul de marjă cu autoritățile de supraveghere ale contrapărților centrale calificate (CPCC) și pentru a actualiza aceste informații.

(2) Colegiile de supraveghetori elaborează un cadru care să le permită supraveghetorului grupului, ABE și celorlalte autorități competente să îndeplinească următoarele sarcini:

- (a) sarcinile menționate la articolul 47;
- (b) coordonarea cererilor de informații în cazul în care acest lucru este necesar pentru facilitarea supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (c) coordonarea cererilor de informații, în cazul în care mai multe autorități competente ale firmelor de investiții care fac parte din același grup trebuie să solicite fie autorității competente a statului membru de origine al unui membru compensator, fie autorității competente a CPCC-ului informații privind modelul de marjă și parametrii utilizați pentru calcularea cerinței de marjă a firmelor de investiții relevante;
- (d) schimbul de informații între toate autoritățile competente și schimbul de informații cu ABE, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, și cu ESMA, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
- (e) ajungerea la un acord între autoritățile competente referitor la delegarea voluntară a sarcinilor și a responsabilităților, după caz;
- (f) sporirea eficienței supravegherii prin evitarea pe cât posibil a dublării inutile a cerințelor de supraveghere.

(3) După caz, colegiile de supraveghetori pot fi instituite, de asemenea, atunci când filialele unui grup de firme de investiții aflat sub conducerea unei firme de investiții din Uniune, a unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune sunt situate într-o țară terță.

(4) ABE participă, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, la reuniunile colegiilor de supraveghetori.

(5) Următoarele autorități fac parte din colegiul de supraveghetori:

- (a) autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unui grup de firme de investiții aflat sub conducerea unei firme de investiții din Uniune, a unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune;
- (b) după caz, autoritățile de supraveghere din țări terțe, sub rezerva unor cerințe de confidențialitate care să fie echivalente, în opinia tuturor autorităților competente, cu cerințele stabilite în capitolul 1 secțiunea 2 din prezentul titlu.

(6) Supraveghetorul grupului stabilit în temeiul articolului 46 prezidează reuniunile colegiului de supraveghetori și adoptă decizii. În prealabil, supraveghetorul grupului le transmite tuturor membrilor colegiului de supraveghetori toate informațiile legate de organizarea unor astfel de reuniuni, de principalele subiecte care urmează să fie discutate, precum și de activitățile care urmează să fie examinate. Supraveghetorul grupului îi informează, de asemenea, pe deplin și în timp util, pe toți membrii colegiului de supraveghetori în legătură cu deciziile adoptate în cadrul acestor reuniuni și cu acțiunile întreprinse.

În momentul adoptării deciziilor, supraveghetorul grupului ține seama de relevanța activității de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată de către autoritățile menționate la alineatul (5).

Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori este formalizată prin acorduri scrise.

(7) În cazul în care nu este de acord cu o decizie adoptată de supraveghetorul grupului în ceea ce privește funcționarea colegiilor de supraveghetori, oricare dintre autoritățile competente vizate poate sesiza ABE și îi poate solicita asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE poate de asemenea să acorde asistență, din proprie inițiativă, autorităților competente în cazul unui dezacord în legătură cu funcționarea colegiilor de supraveghetori menționat la prezentul articol.

(8) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile în care colegiile de supraveghetori își exercită sarcinile menționate la alineatul (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 49

Cerințe în materie de cooperare

(1) Statele membre se asigură că supraveghetorul grupului și autoritățile competente menționate la articolul 48 alineatul (5) își comunică reciproc toate informațiile relevante necesare, inclusiv:

- (a) identificarea structurii juridice și de governanță a grupului de firme de investiții, inclusiv a structurii sale organizatorice, acoperind toate entitățile reglementate și nereglementate, filialele nereglementate și întreprinderile-mamă, precum și a autorităților competente ale entităților reglementate din cadrul grupului de firme de investiții;
- (b) procedurile de colectare de informații de la firmele de investiții dintr-un grup de firme de investiții și de verificare a acestor informații;
- (c) eventualele evoluții negative înregistrate de firmele de investiții sau de alte entități dintr-un grup de firme de investiții, care ar putea afecta grav firmele de investiții;
- (d) eventualele sancțiuni semnificative și măsuri excepționale luate de autoritățile competente în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă;
- (e) impunerea unei cerințe de fonduri proprii specifice în temeiul articolului 39 din prezenta directivă.

(2) Autoritățile competente și supraveghetorul grupului pot sesiza ABE, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, atunci când unele informații relevante au fost comunicate în conformitate cu alineatul (1) cu întârzieri nejustificate sau atunci când o cerere de cooperare care vizează în special schimbul de informații relevante a fost respinsă sau atunci când unei astfel de cereri nu i s-a dat curs într-un interval de timp rezonabil.

ABE poate, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și din proprie inițiativă, să acorde autorităților competente asistență în vederea dezvoltării unor practici de cooperare consecutive.

(3) Statele membre se asigură că, înainte de a adopta o decizie care poate fi importantă pentru sarcinile de supraveghere ale altor autorități competente, autoritățile competente se consultă reciproc cu privire la:

- (a) modificările structurii acționariatului, organizatorice sau de conducere a firmelor de investiții din cadrul unui grup de firme de investiții, care necesită aprobarea sau autorizarea autorităților competente;
- (b) sancțiunile semnificative impuse firmelor de investiții de către autoritățile competente sau orice alte măsuri excepționale luate de autoritățile respective; și
- (c) cerințele specifice de fonduri proprii impuse în conformitate cu articolul 39.

(4) Supraveghetorul grupului este consultat atunci când urmează să fie impuse sancțiuni semnificative sau urmează să fie aplicate orice alte măsuri excepționale de către autoritățile competente, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (b).

(5) Prin derogare de la alineatul (3), o autoritate competentă nu este obligată să consulte alte autorități competente în situații de urgență sau atunci când o astfel de consultare ar putea pune în pericol eficacitatea deciziilor sale, caz în care autoritatea competentă informează fără întârziere celelalte autorități competente în cauză cu privire la decizia de a nu le consulta.

*Articolul 50***Verificarea informațiilor referitoare la entitățile aflate în alte state membre**

(1) Statele membre se asigură că, atunci când o autoritate competentă dintr-un stat membru trebuie să verifice informațiile privind firmele de investiții, societățile de investiții holding, societățile financiare holding mixte, instituțiile financiare, întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare, societățile holding cu activitate mixtă sau filialele acestora care se află într-un alt stat membru, inclusiv filialele care sunt societăți de asigurare, și adresează o solicitare în acest sens, autoritățile competente relevante din acest alt stat membru efectuează această verificare în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritățile competente care au primit o cerere în temeiul alineatului (1) iau una dintre următoarele măsuri:

- (a) efectuează verificarea ele însele, în limitele competențelor lor;
- (b) acordă autorităților competente care au făcut cererea permisiunea să efectueze verificarea;
- (c) solicită unui auditor sau unui expert să efectueze verificarea în mod imparțial și să raporteze rezultatele cu promptitudine.

În sensul literelor (a) și (c), autoritățile competente care au formulat cererea pot participa la verificare.

*Secțiunea 2***Societăți de investiții holding, societăți financiare holding mixte și societăți holding cu activitate mixtă***Articolul 51***Includerea societăților holding în supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup**

Statele membre se asigură că societățile de investiții holding și societățile financiare holding mixte sunt incluse în supravegherea conformării cu testul capitalului la nivel de grup.

*Articolul 52***Calificarea directorilor**

Statele membre cer ca membrii organului de conducere al unei societăți de investiții holding sau al unei societăți financiare holding mixte să aibă o reputație suficient de bună și cunoștințele, competențele și experiența necesară pentru a exercita în mod eficace aceste atribuții, având în vedere rolul specific al unei societăți de investiții holding sau al unei societăți financiare holding mixte.

*Articolul 53***Societăți holding cu activitate mixtă**

(1) Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că, în cazul în care întreprinderea-mamă a unei firme de investiții este o societate holding cu activitate mixtă, autoritățile competente responsabile de supravegherea firmei de investiții:

- (a) pot cere ca societatea holding cu activitate mixtă să le furnizeze orice informație care ar putea fi relevantă pentru supravegherea firmei de investiții respective;
- (b) pot supraveghea tranzacții între firma de investiții și societatea holding cu activitate mixtă și filialele acestora din urmă și pot impune ca firma de investiții să dispună de procese adecvate de gestionare a riscurilor și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv de proceduri riguroase de raportare și de contabilitate, în vederea identificării, măsurării, monitorizării și controlării tranzacțiilor respective.

(2) Statele membre adoptă dispoziții care prevăd că autoritățile lor competente pot efectua sau au efectuat ele însele sau prin inspectori externi verificări la fața locului pentru a verifica informațiile primite de la societățile holding cu activitate mixtă și de la filialele acestora.

Articolul 54

Sanțiuni

În conformitate cu capitolul 2 secțiunea 3 din prezentul titlu, statele membre se asigură că se pot impune societăților de investiții holding, societăților financiare holding mixte și societăților holding cu activitate mixtă, sau managerilor responsabili ai acestora, sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative menite să pună capăt sau să combată încălcările actelor cu putere de lege și ale actelor administrative de transpunere a prezentului capitol.

Articolul 55

Evaluarea supravegherii exercitate de țări terțe și alte tehnici de supraveghere

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care două sau mai multe firme de investiții care sunt filiale ale aceleiași întreprinderi-mamă, al cărei sediu central se află într-o țară terță, nu fac obiectul unei supravegheri eficiente la nivel de grup, autoritatea competentă evaluează dacă firmele de investiții sunt supuse, de către autoritatea de supraveghere din țara terță, unei supravegheri echivalente cu supravegherea stabilită în prezenta directivă și în partea I din Regulamentul (UE) 2019/2033.

(2) În cazul în care evaluarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol concluzionează că nu se aplică o astfel de supraveghere echivalentă, statele membre permit aplicarea unor tehnici de supraveghere corespunzătoare care să îndeplinească obiectivele supravegherii în conformitate cu articolul 7 sau 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033. Aceste tehnici de supraveghere sunt stabilite de către autoritatea competentă care ar fi supraveghetorul grupului dacă întreprinderea-mamă ar fi fost stabilită în Uniune, după consultarea celorlalte autorități competente implicate. Orice măsură luată în conformitate cu prezentul alineat se notifică celorlalte autorități competente implicate, ABE și Comisiei.

(3) Autoritatea competentă care ar fi supraveghetorul grupului dacă întreprinderea-mamă ar fi stabilită în Uniune poate, în special, să solicite înființarea unei societăți de investiții holding sau a unei societăți financiare holding mixte în cadrul Uniunii, precum și aplicarea articolului 7 sau 8 din Regulamentul (UE) 2019/2033 respectivei societăți de investiții holding sau societății financiare holding mixte.

Articolul 56

Cooperarea cu autoritățile de supraveghere din țările terțe

Comisia poate transmite recomandări Consiliului fie la cererea unui stat membru, fie din proprie inițiativă în vederea negocierii, cu una sau mai multe țări terțe, a unor acorduri privind mijloacele de supraveghere a conformării cu testul capitalului la nivel de grup în cazul următoarelor firme de investiții:

- (a) firmele de investiții a căror întreprindere-mamă are sediul central într-o țară terță;
- (b) firmele de investiții stabilite într-o țară terță a căror întreprindere-mamă are sediul central în Uniune.

TITLUL V

PUBLICAREA INFORMAȚIILOR DE CĂTRE AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 57

Cerințe de publicare

- (1) Autoritățile competente publică integral următoarele informații:
 - (a) textul actelor cu putere de lege și al actelor administrative și recomandările generale adoptate în statul membru respectiv în temeiul prezentei directive;
 - (b) modalitățile de exercitare a opțiunilor și drepturilor disponibile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) 2019/2033;

- (c) criteriile generale și metodologiile utilizate în procesul de supraveghere și de evaluare menționat la articolul 36 din prezenta directivă;
- (d) datele statistice agregate cu privire la aspectele principale ale punerii în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033 în propriul stat membru, inclusiv numărul și natura măsurilor de supraveghere luate în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din prezenta directivă, precum și a sancțiunilor administrative aplicate în conformitate cu articolul 18 din prezenta directivă.
- (2) Informațiile publicate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie suficient de cuprinzătoare și exacte pentru a permite efectuarea unei comparații relevante între modurile în care autoritățile competente din diferite state membre aplică alineatul (1) literele (b), (c) și (d).
- (3) Informațiile se publică într-un format unitar și se actualizează periodic. Informațiile în cauză trebuie să fie accesibile la o adresă electronică unică.
- (4) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul, structura, conținutul și data publicării anuale a informațiilor enumerate la alineatul (1).

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (5) ABE înaintea Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (4) până la 26 iunie 2021.

TITLUL VI

ACTE DELEGATE

Articolul 58

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 29 alineatul (4) și articolul 36 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani începând cu 25 decembrie 2019.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2), la articolul 29 alineatul (4) și la articolul 36 alineatul (4) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), al articolului 29 alineatul (4) și al articolului 36 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL VII

MODIFICĂRI ADUSE ALTOR DIRECTIVE

Articolul 59

Modificarea Directivei 2002/87/CE

La articolul 2 din Directiva 2002/87/CE, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «norme sectoriale» înseamnă actele juridice ale Uniunii privind supravegherea prudențială a entităților reglementate, în special Regulamentele (UE) nr. 575/2013 (*) și (UE) 2019/2033 (**) ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivele 2009/138/CE, 2013/36/UE (***), 2014/65/UE (****) și (UE) 2019/2034 (*****) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(*) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(***) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(****) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(*****) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

Articolul 60

Modificarea Directivei 2009/65/CE

La articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/65/CE, subpunctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) indiferent de suma la care se aplică cerințele respective, fondurile proprii ale societății de administrare nu pot fi niciodată mai mici decât suma stabilită la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

Articolul 61

Modificarea Directivei 2011/61/UE

La articolul 9 din Directiva 2011/61/UE, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Independent de alineatul (3), valoarea fondurilor proprii ale AFIA nu este niciodată inferioară valorii prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

Articolul 62

Modificări ale Directivei 2013/36/UE

Directiva 2013/36/UE se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE”.

2. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) accesul la activitatea instituțiilor de credit;
 - (b) competențele și instrumentele pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit de către autoritățile competente;
 - (c) supravegherea prudențială a instituțiilor de credit de către autoritățile competente într-o manieră coerentă cu normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (d) cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării și supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit.”
3. Articolul 2 se modifică după cum urmează:
 - (a) alineatele (2) și (3) se elimină;
 - (b) la alineatul (5), punctul 1 se elimină;
 - (c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Entitățile menționate la alineatul (5) punctele 3-24 din prezentul articol sunt tratate ca instituții financiare în sensul articolului 34 și al titlului VII capitolul 3.”
 4. La articolul 3 alineatul (1) se elimină punctul 4.
 5. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Coordonarea în cadrul statelor membre

Statele membre în care există mai multe autorități competente pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare iau măsurile necesare pentru a organiza coordonarea între aceste autorități.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8a

Cerințe specifice pentru autorizarea instituțiilor de credit menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Statele membre prevăd obligația întreprinderilor menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care au obținut deja o autorizație în temeiul titlului II din Directiva 2014/65/UE de a solicita o autorizație în conformitate cu articolul 8 cel târziu la data la care are loc oricare dintre următoarele evenimente:

- (a) media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de 12 luni consecutive, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR; sau
- (b) media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de 12 luni consecutive, este mai mică de 30 de miliarde EUR și întreprinderea face parte dintr-un grup în cadrul căruia valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup, care în mod individual au active a căror valoare totală este mai mică de 30 de miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR, ambele cuantumuluri fiind calculate ca medie pe o perioadă de 12 luni consecutive.

(2) Întreprinderile menționate la alineatul (1) din prezentul articol pot desfășura în continuare activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la obținerea autorizației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care la 24 decembrie 2019 desfășoară activități ca firme de investiții autorizate în temeiul Directivei 2014/65/UE, trebuie să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă până la 27 decembrie 2020.

(4) Atunci când, după primirea informațiilor în conformitate cu articolul 95a din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă stabilește că o întreprindere trebuie să fie autorizată ca instituție de credit în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă, aceasta informează întreprinderea și autoritatea competentă în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Directiva 2014/65/UE și preia responsabilitatea procedurii de autorizare de la data respectivei notificări.

(5) În cazuri de reautorizare, autoritatea de autorizare competentă se asigură că procesul este cât mai raționalizat posibil și că informațiile din autorizațiile existente sunt luate în considerare.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) informațiile pe care întreprinderea trebuie să le furnizeze autorităților competente în cererea de autorizare, inclusiv programul de activitate prevăzut la articolul 10;

(b) metodologia pentru calcularea pragurilor menționate la alineatul (1).

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf literele (a) și (b), în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.”

7. La articolul 18 se introduce următoarea literă:

„(aa) își utilizează autorizația exclusiv pentru a participa la activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și pentru o perioadă de cinci ani consecutivi media activelor sale totale este inferioară pragurilor prevăzute la articolul respectiv;”.

8. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) ABE publică pe site-ul său web și actualizează, cel puțin o dată pe an, o listă cu denumirile tuturor instituțiilor de credit care au primit autorizație.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3a) Lista menționată la alineatul (2) de la prezentul articol include denumirile întreprinderilor menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și identifică respectivele instituții de credit ca atare. Lista respectivă precizează, de asemenea, orice modificări în comparație cu versiunea anterioară a listei.”

9. La articolul 21b, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În sensul prezentului articol:

(a) valoarea totală a activelor din Uniune ale grupului din țara terță este suma următoarelor elemente:

(i) valoarea totală a activelor fiecărei instituții din Uniune din cadrul grupului dintr-o țară terță, astfel cum rezultă din bilanțurile sale consolidate sau, în cazul în care bilanțul instituției nu este consolidat, din bilanțul său individual; și

(ii) valoarea totală a activelor fiecărei sucursale a grupului din țara terță, autorizată în Uniune în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau cu Directiva 2014/65/UE;

(b) termenul «instituție» include, de asemenea, firmele de investiții.

(*) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).”

10. Titlul IV se elimină.

11. La articolul 51 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale unui stat membru gazdă pot solicita supraveghetorului consolidant, în cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (1), sau autorităților competente ale statului membru de origine să considere o sucursală a unei instituții de credit ca fiind semnificativă.”

12. La articolul 53, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dispozițiile de la alineatul (1) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații sau să transmită informații către CERS, ABE și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (**), cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, cu articolele 31, 35 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cu articolele 31 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (***) și cu alte directive aplicabile instituțiilor de credit. Informațiile respective fac obiectul alineatului (1).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(**) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(***) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p.64).”

13. La articolul 66 alineatul (1) se introduce următoarea literă:

„(aa) desfășurarea a cel puțin uneia dintre activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și atingerea pragului indicat la articolul respectiv fără a avea o autorizație ca instituție de credit;”

14. La articolul 76 alineatul (5), al șaselea paragraf se elimină.

15. La articolul 86, alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) Autoritățile competente se asigură că instituțiile dispun de planuri de redresare privind lichiditatea care stabilesc strategii adecvate și măsuri de punere în aplicare corespunzătoare pentru a rezolva problema eventualei lipse de lichidități, inclusiv în ceea ce privește succursalele stabilite într-un alt stat membru. Autoritățile competente se asigură că planurile respective sunt testate de instituții cel puțin o dată pe an, actualizate pe baza rezultatelor scenariilor alternative menționate la alineatul (8), raportate conducerii superioare și aprobate de aceasta, astfel încât politicile și procesele interne să poată fi ajustate în consecință. Instituțiile iau măsurile operaționale necesare în avans pentru a se asigura că planurile de redresare privind lichiditatea pot fi puse în aplicare imediat. Printre aceste măsuri operaționale se numără asigurarea disponibilității imediate a garanțiilor pentru finanțare de la banca centrală. Aceasta include asigurarea disponibilității garanției în moneda unui alt stat membru, dacă este cazul, sau în moneda unei țări terțe față de care instituția are expuneri și, dacă este necesar din punct de vedere operațional, pe teritoriul unui stat membru gazdă sau al unei țări terțe față de moneda căreia are expuneri.”

16. La articolul 110, alineatul (2) se elimină.

17. Articolul 111 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 111

Stabilirea supraveghetorului consolidant

(1) În cazul în care o întreprindere-mamă este o instituție de credit-mamă dintr-un stat membru sau o instituție de credit-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit-mamă respectivă în statul membru sau instituția de credit-mamă respectivă din UE pe bază individuală.

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiții-mamă din UE și niciuna dintre filialele acesteia nu este o instituție de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează respectiva firmă de investiții-mamă din statul membru sau respectiva firmă de investiții-mamă din UE pe bază individuală.

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiții-mamă din UE și cel puțin una dintre filialele acesteia este o instituție de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă a instituției de credit sau, în cazul în care există mai multe instituții de credit, de către autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului.

(2) În cazul în care instituția de credit sau firma de investiții are ca întreprindere-mamă o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding-mamă din UE sau o societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit sau firma de investiții pe bază individuală.

(3) Dacă două sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții autorizate în Uniune au ca instituție-mamă aceeași societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding-mamă din UE sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către:

- (a) autoritatea competentă a instituției de credit în cazul în care există o singură instituție de credit în cadrul grupului;
- (b) autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care există mai multe instituții de credit în cadrul grupului; sau
- (c) autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care grupul nu include nicio instituție de credit.

(4) În cazul în care consolidarea este impusă în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului sau, în cazul în care grupul nu cuprinde nicio instituție de credit, de către autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.

(5) Prin derogare de la alineatul (1) al treilea paragraf, alineatul (3) litera (b) și alineatul (4), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai multe instituții de credit din cadrul unui grup, supraveghetorul consolidant este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe instituții de credit din cadrul grupului, în cazul în care suma totalurilor bilanțurilor instituțiilor de credit supravegheate respective este mai mare decât cea corespunzătoare instituțiilor de credit supravegheate pe bază individuală de orice altă autoritate competentă.

Prin derogare de la alineatul (3) litera (c), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai mult de o firmă de investiții din cadrul unui grup, supraveghetorul consolidant este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe firme de investiții din cadrul grupului cu cel mai mare total al bilanțului cumulat.

(6) În cazuri speciale, autoritățile competente pot, de comun acord, să renunțe la aplicarea criteriilor menționate la alineatele (1), (3) și (4) și să desemneze o altă autoritate competentă pentru a exercita supravegherea pe bază consolidată în cazul în care aplicarea acestora ar fi inadecvată, având în vedere instituțiile de credit sau firmele de investiții vizate și importanța relativă a activităților lor din statele membre relevante sau necesitatea de a asigura continuitatea supravegherii pe bază consolidată de către aceeași autoritate competentă. În astfel de cazuri, instituției-mamă din UE, societății financiare holding-mamă din UE, societății financiare holding mixte-mamă din UE sau instituției de credit sau firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, după caz, i se va acorda ocazia de a-și exprima opinia înainte de luarea deciziei de către autoritățile competente.

(7) Autoritățile competente adresează fără întârziere o notificare Comisiei și ABE cu privire la orice acord care intră sub incidența alineatului (6).”

18. La articolul 114 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care survine o situație de urgență, inclusiv o situație prezentată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau o situație în care se manifestă evoluții negative ale piețelor, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup sau în care s-au înființat sucursale semnificative în conformitate cu articolul 51, supraveghetorul consolidant avertizează cât mai curând posibil, cu respectarea titlului VII capitolul 1 secțiunea 2 din prezenta directivă și, după caz, a titlului IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, ABE și autoritățile menționate la articolul 58 alineatul (4) și articolul 59 și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora. Obligațiile respective se aplică tuturor autorităților competente.”

19. Articolul 116 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente care participă la activitatea colegiilor de supraveghetori și ABE cooperează îndeaproape. Cerințele de confidențialitate prevăzute în titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, în titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034 nu împiedică autoritățile competente să schimbe informații confidențiale în cadrul colegiilor de supraveghetori. Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților autorităților competente în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013.”;

(b) la alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE și autoritățile competente dintr-un stat membru gazdă în care s-au înființat sucursale semnificative, astfel cum sunt descrise la articolul 51, băncile centrale din cadrul SEBC, după caz, și autoritățile de supraveghere din țări terțe, dacă este cazul și sub rezerva unor cerințe de confidențialitate care sunt, în opinia tuturor autorităților competente, echivalente cu cerințele din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul I secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, pot face parte din colegiile de supraveghetori.”;

(c) la alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Supraveghetorul consolidant, sub rezerva cerințelor de confidențialitate din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, informează ABE cu privire la activitățile colegiului de supraveghetori, inclusiv în situații de urgență, și îi comunică acesteia toate informațiile care prezintă o relevanță deosebită în sensul convergenței în domeniul supravegherii.”

20. La articolul 125, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Informațiile primite în cadrul supravegherii pe bază consolidată și, în special, orice schimburi de informații între autoritățile competente prevăzute în prezenta directivă fac obiectul unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 53 alineatul (1) din prezenta directivă, în cazul instituțiilor de credit, sau la articolul 15 din Directiva (UE) 2019/2034.”

21. La articolul 128, se elimină al cincilea paragraf.

22. La articolul 129, se elimină alineatele (2), (3) și (4).

23. La articolul 130, se elimină alineatele (2), (3) și (4).

24. La articolul 143 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) fără a aduce atingere dispozițiilor din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, dispozițiilor din titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, date statistice agregate privind aspecte esențiale ale punerii în aplicare a cadrului prudențial în fiecare stat membru, inclusiv numărul și natura măsurilor de supraveghere luate în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, precum și a sancțiunilor administrative aplicate în conformitate cu articolul 65 din prezenta directivă.”

Articolul 63

Modificări ale Directivei 2014/59/UE

Directiva 2014/59/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «firmă de investiții» înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*) care face obiectul cerinței privind capitalul inițial prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**).

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

2. La articolul 45, se adaugă următorul alineat:

„(3) În conformitate cu articolul 65 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/2033, trimerile la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din prezenta directivă în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pe bază individuală ale firmelor de investiții menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din prezenta directivă și care nu sunt firme de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează astfel:

(a) trimerile la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la rata capitalului total din prezenta directivă se referă la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033;

(b) trimerile la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la cuantumul total al expunerii la risc din prezenta directivă se referă la cerința aplicabilă de la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 înmulțită cu 12,5.

În conformitate cu articolul 65 din Directiva (UE) 2019/2034, trimerile din prezenta directivă la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE referitoare la cerințele de fonduri proprii suplimentare pentru firmele de investiții menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din prezenta directivă și care nu sunt firmele de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2) sau alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează ca trimeri la articolul 40 din Directiva 2019/2034.”

Articolul 64

Modificări ale Directivei 2014/65/UE

Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația, precum respectarea condițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

2. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Dotarea cu capital inițial

Statele membre veghează ca autoritățile competente să elibereze autorizația doar în cazul în care firma de investiții în cauză are capital inițial suficient conform cerințelor articolului 9 din Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (*), ținând seama de natura serviciului sau a activității de investiții.

(*) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

3. Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 41

Acordarea autorizației

(1) Autoritatea competentă a statului membru în care societatea dintr-o țară terță și-a înființat sau intenționează să își înființeze sucursala acordă autorizația numai în cazul în care constată că:

(a) sunt îndeplinite condițiile de la articolul 39; și

(b) sucursala societății dintr-o țară terță va putea să respecte dispozițiile menționate la alineatele (2) și (3).

Autoritatea competentă informează societatea dintr-o țară terță, în termen de șase luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația.

(2) Sucursala societății dintr-o țară terță autorizată în conformitate cu alineatul (1) respectă obligațiile stabilite la articolele 16-20, 23, 24, 25 și 27, la articolul 28 alineatul (1) și la articolele 30, 31 și 32 din prezenta directivă și la articolele 3-26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, precum și măsurile adoptate în conformitate cu aceste dispoziții și face obiectul supravegherii de către autoritatea competentă din statul membru unde a fost acordată autorizația.

Statele membre nu impun obligații suplimentare în ceea ce privește organizarea și funcționarea sucursalei pentru aspectele reglementate de prezenta directivă și nu oferă sucursalelor societăților din țări terțe un tratament mai favorabil decât societăților din Uniune.

Statele membre se asigură că autoritățile competente notifică anual ESMA lista sucursalelor societăților din țări terțe care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor.

ESMA publică anual o listă a sucursalelor din țări terțe care își desfășoară activitatea în Uniune, inclusiv numele societății dintr-o țară terță din care face parte sucursala.

(3) Sucursala societății dintr-o țară terță care este autorizată în conformitate cu alineatul (1) raportează anual autorității competente menționate la alineatul (2) următoarele informații:

- (a) amploarea și sfera de cuprindere ale serviciilor și activităților desfășurate de sucursala din statul membru respectiv;
- (b) în cazul societăților dintr-o țară terță care desfășoară activitatea menționată la punctul 3 din secțiunea A a anexei I, expunerea lor lunară minimă, medie și maximă la contrapărți din UE;
- (c) în cazul societăților dintr-o țară terță care furnizează unul sau ambele servicii menționate la punctul 6 din secțiunea A a anexei I, valoarea totală a instrumentelor financiare care provin de la contrapărți din UE și care au fost subscrise sau plasate cu angajament ferm în ultimele 12 luni;
- (d) cifra de afaceri și valoarea agregată a activelor corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (a);
- (e) o descriere detaliată a măsurilor de protecție a investitorilor de care beneficiază clienții sucursalei, inclusiv a drepturilor clienților care rezultă din sistemul de compensare a investitorilor menționat la articolul 39 alineatul (2) litera (f);
- (f) politica lor de gestionare a riscurilor și măsurile aplicate de sucursală pentru serviciile și activitățile menționate la litera (a);
- (g) mecanismele de guvernare, inclusiv persoanele care dețin funcții-cheie pentru activitățile sucursalei;
- (h) orice altă informație pe care autoritatea competentă o consideră necesară pentru facilitarea monitorizării cuprinzătoare a activităților sucursalei.

(4) La cerere, autoritățile competente comunică ESMA următoarele informații:

- (a) toate autorizațiile pentru sucursalele autorizate în conformitate cu alineatul (1) și eventualele modificări ulterioare ale acestor autorizații;
- (b) amploarea și sfera de cuprindere ale serviciilor și activităților desfășurate de o sucursală autorizată din statul membru respectiv;
- (c) cifra de afaceri și activele totale corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (b);
- (d) numele grupului dintr-o țară terță din care face parte o sucursală autorizată.

(5) Autoritățile competente menționate la alineatul (2) din prezentul articol, autoritățile competente ale entităților care fac parte din același grup ca sucursalele societăților din țări terțe autorizate în conformitate cu alineatul (1), ESMA și ABE cooperează îndeaproape pentru a se asigura că toate activitățile grupului respectiv în Uniune sunt supuse unei supravegheri cuprinzătoare, coerente și eficiente, în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014, cu Regulamentul (UE) 2019/2033, cu Directiva 2013/36/UE și cu Directiva (UE) 2019/2034.

(6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatul în care trebuie raportate informațiile menționate la alineatele (3) și (4).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 26 septembrie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

4. Articolul 42 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 42

Furnizarea de servicii la inițiativa exclusivă a clientului

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care un client de retail sau un client profesional în sensul secțiunii II din anexa II, stabilit sau situat pe teritoriul Uniunii, inițiază la inițiativa sa exclusivă furnizarea unui serviciu sau exercitarea unei activități de investiții de către o societate dintr-o țară terță, cerința privind autorizația prevăzută la articolul 39 nu se aplică furnizării serviciului sau exercitării activității respective de către societatea din țara terță pentru persoana în cauză, inclusiv unei relații legate în mod specific de furnizarea serviciului sau exercitarea activității respective.

Fără a aduce atingere relațiilor intragrup, în cazul în care o societate dintr-o țară terță, inclusiv prin intermediul unei entități care acționează în numele acesteia sau care are legături strânse cu o astfel de societate dintr-o țară terță sau cu orice altă persoană care acționează în numele unei astfel de entități, contactează clienți sau clienți potențiali din Uniune, aceasta nu se consideră a fi un serviciu furnizat la inițiativa exclusivă a clientului.

(2) O inițiativă a unui client astfel cum se menționează la alineatul (1) nu îndreptățește societatea dintr-o țară terță să comercializeze noi categorii de produse de investiții sau de servicii de investiții către respectivul client în alt mod decât prin sucursală, în cazul în care înființarea acesteia este necesară în conformitate cu dreptul intern.”

5. La articolul 49, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre impun piețelor reglementate să adopte regimuri de pasuri de cotare în ceea ce privește acțiunile, certificatele de depozit, fondurile tranzacționate la bursă, certificatele și alte instrumente financiare similare, precum și în cazul oricărui alt instrument financiar pentru care sunt elaborate standarde tehnice de reglementare în conformitate cu alineatul (4). Aplicarea de pasuri de cotare nu împiedică piețele reglementate să coreleze ordinele de dimensiuni mari la punctul de mijloc între prețul actual de cumpărare și cel de vânzare.”

6. La articolul 81 alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de acces la activitatea firmelor de investiții și pentru a facilita controlul condițiilor de exercitare a acestei activități, procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern;”.

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 95a

Dispoziția tranzitorie privind autorizarea instituțiilor de credit menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Autoritățile competente informează autoritatea competentă menționată la articolul 8 din Directiva 2013/36/UE în cazul în care activele totale preconizate ale unei întreprinderi care a solicitat autorizația în temeiul titlului II din prezenta directivă înainte de 25 decembrie 2019 pentru a desfășura activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I au o valoare mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR și notifică solicitantul în acest sens.”

TITLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 65

Trimiteri la Directiva 2013/36/UE din alte acte ale Uniunii

În sensul supravegherii prudențiale și al rezoluției firmelor de investiții, trimerile la Directiva 2013/36/UE din alte acte ale Uniunii se interpretează ca trimeri la prezenta directivă.

*Articolul 66***Revizuire**

Până la 26 iunie 2024, Comisia, în strânsă cooperare cu ABE și ESMA, prezintă un raport, însoțit de o propunere legislativă dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului, cu privire la:

- (a) dispozițiile privind remunerarea din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) 2019/2033, precum și din Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE, cu scopul de a asigura condiții de concurență echitabile pentru toate firmele de investiții care își desfășoară activitatea în Uniune, inclusiv aplicarea respectivelor dispoziții;
- (b) caracterul adecvat al cerințelor de raportare și de publicare prevăzute de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) 2019/2033, ținând seama de principiul proporționalității;
- (c) o evaluare care ține seama de raportul ABE menționat la articolul 35 și de taxonomia privind finanțarea sustenabilă și care stabilește dacă:
 - (i) riscurile ESG trebuie luate în considerare pentru guvernarea internă a unei firme de investiții;
 - (ii) riscurile ESG trebuie luate în considerare pentru politica de remunerare a unei firme de investiții;
 - (iii) riscurile ESG trebuie luate în considerare pentru tratarea riscurilor;
 - (iv) riscurile ESG trebuie incluse în procesul de supraveghere și evaluare;
- (d) eficacitatea mecanismelor privind schimbul de informații prevăzute de prezenta directivă;
- (e) cooperarea Uniunii și a statelor membre cu țările terțe în ceea ce privește aplicarea prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033;
- (f) punerea în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/2033 în cazul firmelor de investiții pe baza structurii juridice sau a formei lor de proprietate;
- (g) posibilitatea ca firmele de investiții să prezinte un risc de perturbare a sistemului financiar cu consecințe negative grave pentru sistemul financiar și economia reală și instrumente macroprudențiale adecvate pentru a face față acestui risc și pentru a înlocui cerințele de la articolul 36 alineatul (1) litera (d) din prezenta directivă;
- (h) condițiile în care autoritățile competente pot să aplice firmelor de investiții, în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă, cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

*Articolul 67***Transpunere**

(1) Până la 26 iunie 2021, statele membre adoptă și publică măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Statele membre aplică aceste măsuri începând cu 26 iunie 2021. Cu toate acestea, statele membre aplică măsuri necesare pentru a se conforma cu articolul 64 punctul 5 începând cu 26 martie 2020.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) De la intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre asigură informarea Comisiei în timp util pentru ca aceasta să își poată prezenta observațiile cu privire la orice proiect de act cu putere de lege sau de act administrativ pe care intenționează să îl adopte în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Statele membre transmit Comisiei și ABE textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

În cazul în care documentele care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere furnizate de statele membre nu sunt suficiente pentru a evalua pe deplin respectarea de către dispozițiile de transpunere a anumitor dispoziții din prezenta directivă, Comisia poate solicita statelor membre, fie la cererea ABE în vederea îndeplinirii sarcinilor sale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, fie din proprie inițiativă, să furnizeze informații mai detaliate referitoare la transpunerea și la punerea în aplicare a dispozițiilor respective și a prezentei directive.

*Articolul 68***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 69***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN
